

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 24th December 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU) in the Chair.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, on a point of order. May I know whether we have got quorum and whether it is in order to proceed with the agenda?

DEPUTY SPEAKER : The strength of the Assembly is 190 and the presence of 19 Members inclusive of the Presiding Officer would be enough to constitute a quorum. There is quorum, at present. We shall now proceed with Questions and Answers.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Procurement of Agricultural commodities

* 408 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolution passed by the Periakulam Taluk Vivasayigal Sangam Conference (Madurai district) on 7th September 1956, requesting them to procure agricultural commodities directly to assure a fair price to agriculturists; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

SRI V. BALAKRISHNAN : விவசாயப் பொருள்கள் திருந்த விலைக்குக் கிடைக்கும்படியான முறை ஏற்படுத்துவது அரசாங்கத்தின் யோசனையில் இருந்து வருகிறதா? சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக parity of prices அதாவது எல்லா விவசாயப் பொருள்களுக்கும் சரசமான விலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஒரு அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தார்கள். அதன்படி செய்ய மந்திரி அவர்கள் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பொதுவாக விவசாயிகளுக்கு அவர்கள் பொருள்களுக்கு போதிய விலைகள் கிடைக்கும் விஷயம் அரசாங்கத்தின் யோசனையில் இருந்து வருவதோடு கூட, நடைமுறையிலும் அதை ஓரளவுக்கு அமுல் செய்து கொண்டதான் இருக்கிறோம். அதன் விளைவாகத்தான் Madras Commercial Crops Act பழைய சட்டமாக இருந்தாலும் அது இப்பொழுது கோயமுத்தூர், வட ஆற்காடு தென் ஆற்காடு, திருநெல்வேலி முதலிய ஜில்லாக்களில் பருத்தி புகையிலை, கடலை முதலிய பொருள்களுக்கு அமுலில் கொண்டுவரப்

[24th December 1956]

பட்டிருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இதை அமுலுக்கு கொண்டு வருவதற்கு இப்பொழுது அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டு வருகிறது. இன்னும் வேறு வகையிலும் விவசாயப் பொருள்களுக்கு சரசமான விலை சனாகரியமாகக் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஆலோசனையும் அரசாங்கம் செய்து கொண்டுதான் இருக்கிறது.

SRI S. RAMALINGAM : சமீப காலமாக உணவுப் பொருள்கள் குறிப்பாக அரிசி போன்ற தானியங்கள் மிகவும் உயர்ந்த விலைக்கு விற்பனை கொண்டு வருகிறது. இப்பொழுது ஓரிரண்டு மாதங்களாக விலை கீழே இறங்குவதைப் பார்த்து விவசாயிகளிடையே ஒரு பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. திடீரென்று விலை அபரிமிதமாகவும் ஏறி, பிறகு படுபாதாளத்தில் இறங்கினால் வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதே சமயத்தில் உற்பத்தியாளர்களுக்கும் சரியான விலை கிடைக்காமல் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையைப் பாதுகாப்பதற்கு விலை திடீரென்று ஏறாவதையும் இறங்குவதையும் தடுப்பதற்கு நாட்டின் தேவையான அளவுக்கு சர்க்கார் கொஞ்சம் உணவு தானியங்களை கொள்முதல் செய்து சேகரித்து வைத்துக்கொள்ளும் யோசனை இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வாங்கிச் சாப்பிடுபவர்களுக்கும் உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கும் நியர்யமான விலை கிடைப்பதற்கான ஒரு நிரந்தரமான அமைப்பு அவசியம் வேண்டியதுதான். ஆனால் அதை அமைப்பதுதான் ரெம்பவும் கஷ்டம். அதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டதான் வருகிறது. திடீரென்று விலை ஏறினாலும் சரி, அல்லது குறைந்தாலும் சரி, உடனே அரசாங்கம் தலையிட்டு price support கொள்கையை அனுசரித்து வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதான் வரும். இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் இதைப் பற்றி சொல்லுவதற்கு முன்னமே அரசாங்கம் அதில் கவனம் செலுத்திக் கொண்டதான் வருகிறது. தானியம் கொள்முதல் செய்ய வேண்டியிருந்தால் கொள்முதல் செய்யலாம். அதற்கு வேண்டிய உதவியும் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

SRI K. VINAYAKAM : In view of the fact that the prices of agricultural commodities have soared high, e.g., rice, the Government have been kind enough to open fair price shops. Do the Government feel that the price of rice has come down in the market simply because they have opened a few fair price shops?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : If the hon. Member wants to take credit for the coming down of prices, he is welcome to do so.

SRI S. RAMALINGAM : ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தில் விலை ஏறிவிட்டது என்று சொன்னால் அதற்குப் பிறகு சர்க்கார் இயந்திரம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்குள் விலை ரொம்பவும் உயர்ந்துவிடுகிறது. அதே மாதிரி விலை இறங்கினாலும் சர்க்கார் இயந்திரம் வேலை செய்ய ஆரம்பிப்பதற்குள் விலை தலைதூக்கமுடியாத நிலைமைக்கு வீழ்ந்துவிடுகிறது. இப்படி திடீர் விலை ஏற்றத்தையோ இறக்கத்தையோ நிரந்தரமாக தடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன்கூட்டியே போதிய அளவு தானியத்தை ஒரு நிர்ணய விலைக்கு கொள்முதல் செய்து stock கையில் வைத்துக் கொண்டால் இந்த நிலைமையை சமாளிக்க உபயோகமாக இருக்கும். ஆகவே இது விஷயமாக சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு கவனம் செலுத்துவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த விஷயம் எப்பொழுதும் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருந்துகொண்டதான் வருகிறது. ஆனால் எப்பொழுது அரசாங்கம் தானியங்களை கொள்முதல் செய்வது என்பது நிலைமையை ஆலோசித்து முடிவு செய்யவேண்டிய

24th December 1956]

விஷயம். எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் வாங்கி வைத்திருப்பது சரியல்ல. விலை அதிகமாக இருக்கும்பொழுது அரசாங்கம் வாங்கினால் உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு வசதியாக இருக்குமே தவிர அரசாங்கத்திற்கு இதில் நஷ்டம் ஏற்படும். அதனால் எந்த சமயத்தில் அரசாங்கம் வாங்கவேண்டுமோ அந்த சமயத்தில் வாங்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள்.

SRI T. S. ARDHANARI : சர்க்கார் விலை நிர்ணயத்திற்கும் கீழ் விலை இறங்கிவிட்டால், அதனால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் நஷ்டத்தை கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : விலை அதிகமாக இருந்த பொழுது விவசாயிகள் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள் என்பதற்காக அதிகமாக வரி போடவில்லை. இதற்கெல்லாம் நஷ்டம் கணக்குப் பார்ப்பது சிரமம். ஆகையால், இதற்கு நஷ்ட எடு கொடுப்பது என்பது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

Minor Irrigation maistries

* 409 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the salary of Minor Irrigation maistries in the Revenue Department has been reduced from Rs. 35 per mensem to Rs. 26 per mensem recently;

(b) whether it is a fact that the maistries, who have been drawing Rs. 35 as salary for several years, prior to the issue of the recent Government Order fixing IV Form as the qualification necessary for being eligible for recruitment, have also been affected by this reduction;

(c) whether any representations have been made to the Government in March-April 1956 about this reduction by the hon. Member from the Pudukkottai General Constituency in the Legislative Assembly; and

(d) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) In Government Order Press No. 3175, Revenue, dated 13th October 1955, the pay of Minor Irrigation maistries was reduced to Rs. 24 in the time-scale of Rs. 24—1—30.

(b) No, Sir. The revised scales of pay will be applicable only to persons appointed after 2nd November 1955. The Minor Irrigation maistries who have been drawing Rs. 35 per mensem prior to that date will not therefore be affected.

(c) & (d) Yes, Sir. The Board of Revenue has been asked to issue instructions to all Collectors as in clause (b) above.

[24th December 1956]

Pottery industry

* 410 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any amount has been allotted under the Second Five-Year Plan for the development of pottery in the State; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Yes, Sir. .

(b) A sum of Rs. 9.45 lakhs has been provided in the Plan for the development of village potteries in 15 National Extension Service/Community Development Blocks of this State and also a sum of Rs. 2.05 lakhs for the establishment of five training centres for developing glazed ceramic ware on cottage industry basis.

SRI V. BALAKRISHNAN: பாணை உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கும் அதை பிரபலப்படுத்துவதற்கும்; அதை உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு தகுந்த கூலி கிடைப்பதற்கும் கூட்டுறவு முறையில் ஏதாவது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பாணை உற்பத்தி மட்டுமல்ல. மண்பாண்டங்கள் எத்தனையோ செய்யலாம். அன்தையெல்லாம் செய்வதற்கு கூட்டுறவு முயற்சியும் கையாளப்பட்டுத்தான் வருகிறது.

SRI V. R. NAGARAJAN: தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் பண்ணட்டியில் மண்ணைச் செய்யப்படும் பண்டங்களும் பொம்மைகளும் மிகச் சிறந்த முறையில் செய்யப்பட்டு வழங்கப்படுகிறது. அவைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு அவைகளை ஏற்றுமதி செய்வதற்கும் இன்னும் வெளி தேசங்களுக்கு கூட ஏற்றுமதி செய்யும் அளவுக்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: பண்ணட்டியில் நல்ல மண் பொம்மைகள் செய்யப்படுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன். அது வேறு விஷயம். எதன் விதத்திலே உதவி அளித்து அதை விருத்தி செய்ய முடியும் என்பதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஏதாவது யோசனை கூறினால், அதை கவனித்து வேண்டியதைச் செய்யலாம். கனம் அங்கத்தினர்களுடைய ஜில்லாவிலே விருத்தாசலத்தில் glaze pottery house production-Cum-training centre வைப்பது என்று அதற்கு ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, வருஷம் ஒன்றுக்கு ரூ. 32,842 recurring செலவுக்கும், ரூ. 91,781 non-recurring செலவுக்கும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டப்படி 15 தொழிலாளர்களுக்கு பயிற்சி அளிப்பதற்காக ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் ரூ. 30 stipend கொடுக்கப்படும். இது விஷயமாக மத்திய அரசாங்கத்தினிடமும் உதவி எதிர் பார்க்கப்படுகிறது.

9.10 a.m. SRI K. VINAYAKAM: மண்பாண்டங்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்படி பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கிவைத்து அதை விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்ட இந்த சர்க்காருக்கு சென்னை நகரத்திலே மாத்திரம் மண்பாண்டங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடாது. சூளைபோட்டுக் கொளுத்தக்கூடாது என்று உத்தரவு இட்டு சென்னை நகரத்திற்கு வெளியேதான் செய்யவேண்டும் சென்னை நகர லிமிட்டிற்குள் செய்யக் கூடாதென்று கார்பொரேஷன் அதிகாரிகள் உத்தரவு போட்டது தெரியுமா? உத்தரவு போட்டது கார்ப்

24th December 1956]

பரேஷன் அதிகாரிகள் தான். அப்படியிருந்தால் இந்த மண்பாண்டங் களை உற்பத்தி செய்து, அதை விருத்தி செய்வது என்று சொல்லும் கருத் திற்கு இது விரோதமாய் இருக்காதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அவ்வாறு உத்தரவு போட்டிருந்தால் அது சென்னை நகர மக்களின் சுகாதார பாதுகாப்பை உத்தேசித்தே போடப்பட்டிருக்கும். மக்களின் சுகாதாரத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டு மண்பாண்டத் தொழிலிற்கு ஆதரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை.

SRI P. G. MANICKAM : சைனா, ஜப்பான் போன்ற தேசங்களில் பற்பல வர்ணங்கள் கொடுத்து மண்ணைச் செய்யப்பட்ட சாதனங்கள் வெளி தேசங்களுக்குக் கூட விற்பனைக்கு அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே சென்னை மாகாணத்திலிருந்து சில மாணவர்களைத் தேர்ந் தெடுத்து மேற்கொள்ள தொழிலில் பயிற்சி கொடுக்க இத்தேசங்களுக்கு அனுப்பி, அவர்கள் மூலம் இத்தொழில் வளர்ச்சியை அதிகப்படுத்த சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சைனா ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் நல்ல வகையில் இப்பொருள்கள் செய்யப்படுவது போல் அல்லது மற்ற பண்டங்கள் செய்யப்படுவது போல் நம் நாட்டிலும் செய்வதற்கு இப்பொழுது கவனம் செலுத்தப்பட்டுவருகிறது. நம் நாட்டில் செய்யப்படுகிற சில பொருள்களை சைனா, ஜப்பான் போன்ற தேசங்களிலிருந்து வருகிறவர்கள் மிகவும் பாராட்டுகிறார்கள். இதிலும் பயிற்சி பெற்ற ஒருவரை வைத்து இன்னும் விருத்தி செய்ய அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது.

SRI K. T. RAJU : இந்த மண்பாண்டங்கள் செய்வதில் குறிப்பாக செங்கல் சூனையும் ஒட்டு சூனையும் தேவையாகும். இன்று கிராமங்களில் கட்டுகிற நூற்றுக்கணக்கான வீடுகள் இந்த செங்கல் சூனையி லிருந்தே குடிசைக் கைத்தொழில் மூலம் கட்டப்பட்டுகின்றன. அப்படிப் பட்ட ஒரு செங்கல் சூனா ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று அதில் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளிகளிடம் பணம் வாங்கி ஒரு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் ஏற்படுத்த ஒரு வருஷமாக ஆயிரம் ரூபாயை பாங்கில் கட்டியும் இதுவரையிலும் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவில்லை. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்கீழ் நிறைய வீடுகள் கட்டவேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் தொழிலாளர்கள் ஆயிரக்கணக் கில் இருக்கிறார்கள். மண் வசதியும் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விஷ யத்தில் நவீன நடவடிக்கைகள் எடுத்து இந்தத் தொழிலுக்கு ஆதரவு காட்ட அமைச்சரவர்கள் முன் வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அது பற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும். இந்தக் குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றி தனியாக கேள்வி கேட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN : அரசியல் தலைவர்களையும், மந்திரி களையும் மண்பொம்மையாக்குவதை மந்திரியவர்கள் தடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு இந்த பொம்மை பற்றி இவ்வளவு குறுகிய அபிப்பிராயம் இருப்பது எனக்கே ஆச்சரியமாய் இருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : சென்னை நகரில் சூனா போடுவது சுகாதாரத்திற்கு விரோதமானதென்று சொல்லப்பட்டது. சுகாதாரத்தைக் கெடுக்காமலே, நகரின் வெளிப்புறத்தில் இத்தொழிலை விருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று அதிகாரிக ளுக்கு தாக்கீது கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கூடியவரையில் சென்னை நகருக்கு சில மைல்கள் அப்புறம் இருந்தால் பாதகமில்லை.

[24th December 1956]

SRI S. RAMALINGAM : இந்த நிலை சென்னையில் மாத்திரமல்ல இருப்பது. எங்கு மண்ணும் தண்ணீரும் கூடுதல் இருக்கிறதோ அங்கு சூளைகள் ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒரு இடத்திலிருந்து வேறொரு இடத்திற்கு சென்று பாண்டங்கள் செய்துவிட்டு வந்தால் நாய்களோ அல்லது வேறு ஏதாவது வந்து அவைகளை நொறுக்கி அவைகள் தூளாய் விடும், இவர்கள் அடுத்த நாள் அங்கு போகும்போது. ஆகவே, இத்தொழிலாளர்கள் இருக்கும் இடத்தில் சூளை ஏற்படுத்தவேண்டும். இல்லை. அவைகள் இருக்குமிடத்தில் இவர்களை குடியேற்ற வசதி செய்யவேண்டும். அதற்கு, சர்க்கார் வசதி செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : பாளையை விட மக்களின் சுகாதாரமே முக்கியமானது. கூடியவரையில் இவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்யப் பார்க்கலாம்.

SRI A. RATNAM : நெய்வேலி மிராந்தியத்தில் நூதனமான மண் பாண்டங்கள் செய்வதற்குள்ள மண் கிடைக்கிறது என்பது உண்மையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : நெய்வேலியில் நல்ல மண் கிடைக்கிறது. அதைக் கொண்டு பல பாண்டங்கள் செய்யலாம். அதை குடிசைக் கைத்தொழில் வகையில் செய்வதற்குத்தான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி கொண்டு வருகிறது. ஆனால் இந்த மண் ஏராளமாகக் கிடைப்பதற்கு திட்டம் தொடங்கப்படவேண்டும். அதைத் தொடங்கும்போது இதெல்லாம் சேர்த்து கவனிக்கப்படும்.

SRI P. CHELLATHURAI : மண்பாண்டங்கள் செய்யும் பொருமைமிக்க தொழில் குயவர் பெருமக்களைத் தவிர மற்ற வகுப்பாருக்கு பயிற்சி கொடுத்தாலும் அது உருப்படுவதில்லை, என்று தெரிவதால் குயவர் பெருமக்களின் மத்தியில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றி பிரசாரம் செய்ய வேண்டாமென்று அரசாங்கம் உத்தரவு போடுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எந்தத் தொழிலும் குறிப்பிட்ட ஒரு வகுப்பினருக்கோ அல்லது பரம்பரையாக நடத்திக்கொண்டு வருகிறவர்களுக்கோதான் உரியது. அவர்கள் வேறு எந்தத் தொழிலிலும் ஈடுபடக்கூடாது என்பதை அரசாங்கம் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது.

SRI G. GOVINDAN : மாணமுதலையில் சூளை ஒன்று கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படி எல்லா சூளைகளையும் கட்டிக்கொடுத்தால் இத்தொழிலை விருத்தி செய்யலாம். அதற்கு உதவிசெய்வீர்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது விஷயமாக ஒரு நிலைமையை ஒட்டித்தான் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளும்.

SRI A. AYYANAR : மண் பாண்டங்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் தாலுக்காக்களில் பெரியகுளம் தாலுகா சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : அண்மையில் சென்னையில் மண் பாண்ட உற்பத்தியாளர்கள் மாநாடு ஒன்று கூடி அந்த மாநாட்டில் நமது அமைச்சர் அவர்களும் கலந்துகொண்டு அங்கு அவர்கள் சென்னையில் மண் பாண்டங்கள் உற்பத்தி செய்ய சூளை போட்டு கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இன்று அது சுகாதாரத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது, ஆகையால் முடியாது என்று சொல்லுவது அன்று சொன்ன வார்த்தைக்கு முரண்பாடாக இல்லையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அதில் நான் கலந்து கொண்டது உண்மையே. ஆனால் அதில் நான் எத்தகைய வாக்குறுதியும் கொடுக்கவில்லை.

24th December 1956]

SRI T. S. ARDHANARI : மண் பாண்டங்கள் செய்யக்கூடிய தொழில் நம் மாகாணத்தில் முக்கியமாக ஒரு தொழிலாகும். பித்தளை, அலுமினிய பாத்திரங்கள் வந்த பிறகு அந்த தொழிலாளர்கள் இன்று வருமானம் இல்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும் கூட்டுறவு சங்கத்தின் அடிப்படையில் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு சர்க்காரிடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : எங்கெங்கெல்லாம் சாத்தியப்படுகிறதோ அங்கு அங்கெல்லாம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைத்து இத்தொழில் விருத்தி செய்யப்படும். சில இடங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்கனவே இருக்கின்றன.

SRI V. BALAKRISHNAN : பித்தளை போன்ற பாத்திரங்களில் சமைப்பது கெடுதிகளை விளைவிக்கும், ஆகவே மந்திரி அவர்கள் ஸ்திரீகள் இடத்தில் புகுந்து மண் பாண்டங்களை சமைப்பதற்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்வார்களா? 9-20 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : புகுகின்ற விஷயம் எனக்கு தெரியாது. அதை அங்கத்தினருக்கே விட்டுவிடுகிறேன். இதில் நிர்பந்தம் கூடாது.

Land Reforms

* 411 Q.—**SRI S. RAMALINGAM** (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Planning Commission invited this Government during August 1956 for a discussion regarding the steps proposed to be taken by this Government in respect of Land Reforms in the State; and

(b) if so, the result of the discussions conducted with the Planning Commission?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The Government are examining the suggestions of the Central Committee on Land Reforms.

SRI K. T. RAJU : ஸார், அரசாங்கம் இந்த நிலச் சீர்திருத்தம் விஷயமாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் பிளானிங் கமிஷனோடு ஆலோசித்து நூற்றுக்கு எழுபத்திலுந்து கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டங்கள் இருப்பதாக தெரிகிறது. இதை அமுலுக்கு கொண்டு வர உறுதி கொண்டிருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த முடிவை அனுசரித்து இதை வருகிற பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னால் நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் தயாராக இருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : 60-40 திட்டத்தை நாம் இங்கு நிறைவேற்றினோம். ஆனால் அதற்குள்ள (ஏல்ஸ்) விதிகள் ஒன்றும் இதுவரை தயாராகவில்லை. அது தயாரான உடன் நடப்பில் கொண்டு வரப்படும்.

SRI S. RAMALINGAM : 60-40 என்னுள்ள நியாயவார மசோதா நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு இன்னும் சட்டங்கள் தயாரிக்கப்படாத வில்லை என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த சட்டங்களை எல்லாம் தயாரித்து, வருகிற பொதுத் தேர்தலுக்கு முன்னால் கொண்டு வருவார்களா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[24th December 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : பொதுத் தேர்தலுக்கும் இதற்கும் என்ன இணைப்பு இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ரூல்ஸ் எல்லாம் தயாரான உடன் நடைமுறையில் கொண்டு வரப்படும்.

SRI K. VINAYAKAM : நிலச் சீர்திருத்தம் ஒரு பெரிய விஷயம். அதிலுள்ள ஒரு பகுதியில் அதாவது ஒவ்வொரு விவசாயியும், நிலச் சுவான்தார்களும் எவ்வளவு நஞ்சை நிலம் வைத்திருக்கலாம் என்று (ஸீலிங் லிமிட்) திட்டப்படுத்த ஒரு யோசனை இருந்து வருகிறதாக தெரிகிறது. அதை உடனே நிறைவேற்ற அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஆமாம், முன் வரும். எப்பொழுது என்றுதான் தெரியவில்லை.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I know whether in the discussions with the Planning Commission, there was unanimity of opinion between the States regarding fixing of ceiling for landholding and, if so, whether that principle has been accepted by the Government of India and when it will be coming into force?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இவையெல்லாம் முன்றாவது கட்டத்தில் கவனிக்கப்படும்.

SRI V. BALAKRISHNAN : 60—40 என்ற பங்கு முறைமை பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள் எல்லாம் நன்றாக உணரும்படி செய்வதற்கு எல்லாத் துறைகளிலும் இதை பரப்ப அரசாங்கம் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எப்போதெல்லாம் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறதோ அப்போதெல்லாம் அவர்களிடம் சொல்லப்பட்டு வருகிறது.

SRI T. S. ARDHANARI : ஸார், 60—40 என்ற விகிதாச்சாரம் அமுலாக்குவதற்கு ரூல்கள் தயாரிக்கப்படவில்லை என்று எல்லாம் சொல்லி நடைமுறையில் கொண்டுவராமல் இருப்பதற்குவேண்டித் தட்டி கழிக்க வேண்டும் என்றுள்ள நோக்கமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படி யொன்றும் இல்லை. இந்த சட்டம் வந்த பிறகு ஏதாவது தகராறு ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக இந்தத் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இவ்விஷயத்தில் அதிகாரம் ஜில்லா முன்சிப் முதலியவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவையெல்லாம் ஆலோசிக்க வேண்டித்தான் ஹைக்கோர்ட்டில் ரூல்கள் தயாரித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சில தினைக்கால் இது பற்றி தகவல் கிடைக்கும் என்று நம்புகிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM : ஒரு பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இந்த நியாயவார மசோதா பற்றியுள்ள அதிகாரம் ரெண்ட் ட்ரிப்யூனல் (Rent Tribunal) கீழே விட்டுக்கொடுத்திருப்பதாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த சபையில் அதை சொல்லாமல் முனிசிபுக்குத்தான் அதிகாரம் இருப்பதாக எல்லாம் மந்திரி அவர்கள் தவறுதலாக சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு

DEPUTY SPEAKER : This is not a point of order. It is only some information that the hon. Member wants. The point of order should be answered by the Chair and not by the Hon. Minister.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படி ஒன்றும் தவறுதலாக சொல்லவில்லை. தாசில்தாருக்கும், முனிசிப்புக்கும் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம்தான் ரூல்ஸ் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

24th December 1956]

SRI P. SELVARAJ : இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் மூலமாக எடுக்கப்பட்ட நிலங்களை தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு கொடுக்குமா அல்லது கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்ய விவசாயிகளுக்கு கொடுக்குமா? இதில் சர்க்காரின் நோக்கமென்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இன்னும் அதைப்பற்றி ஒன்றும் முடிவு செய்யப்படவில்லை. ஆனால் இப்போது இருக்கிற நோக்கத்தின்படி நிலங்களை கூட்டுறவு முறையில் விநியோகிக்கப்படும்.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : ஸார், இந்த விதிகளை அமைப்பதற்கு ஹைக்கோர்ட்டுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் கரன்பாண்டன்ஸ் நடந்துகொண்டிருப்பதாக சொன்னார்கள். இந்த மசோதா செலக்ட் கமிட்டியில் விரும்போதே அதிலுள்ள விதிகளை அரசாங்கம் ஒப்புக் கொண்டது. ஆகவே, இது அசெம்பிளிக்கு வருவதற்கு முன்னால் ஏன் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு அதன் பின்னால் கொண்டுவரக்கூடாது? இப்போது ஹைக்கோர்ட்டின் ஆலோசனையின்பேரில் ரூல்கள் தயாரிப்பதின் நோக்கமென்ன?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது விஷயம் எப்போது மனதில் உதித்தது என்று தெரியவில்லை. எப்படியானாலும் ஹைக்கோர்ட்டு இதில் ரூல்கள் தயாரிக்கப்பட்டவுடன் கூடியசீக்கிரத்தில் அமுலுக்கு வரும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI S. VADIVELU : ஸார், அகில இந்திய நிலச்சீர்திருத்த குழுவால் மிராசுதாரர்களுக்கு ஆறில் ஒரு பங்கு என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்விதம் இதிலும் செய்வதற்கு ஏதாவது யோசனை இருக்கிறதா? இப்பொழுதாவது சர்க்கார் யோசிக்குமா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஐந்தில் ஒரு பங்கு என்று இருக்கிறது என்றுதான் ரூபகம் இருக்கிறது. இது எல்லாம் மூன்றாவது கட்டத்தில் வரும்.

SRI P. JEEVANANDAM : அவைத் தலைவர் அவர்களே அமைச்சர் அவர்களுடைய பதிலில் ஒரு விதமான பிடியும் கொடுக்காமல் பதில் சொல்லுவதாக இருக்கிறது. விதிகள் இன்னும் தயாரிக்கப்படவில்லை, உத்தியோகஸ்தர்கள் இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லை என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். அறுவடை நெருங்குகிறது. விவசாயிகளுக்கு இந்த அறுவடை காலத்தில்தான் இது பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஆகவே வருகிற அறுவடை காலத்திற்கு முன்னடியாக இந்த சட்டத்தை கொண்டு வருவது ரொம்பவும் அவசர அவசிய காரியமாக உணர்ந்து அதற்கு ஆவன செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினருக்கு எவ்வளவு அக்கறை இதில் இருக்கிறதோ அவ்வளவு அக்கறை எனக்கும் உண்டு. அறுவடை காலத்திற்கு முன் இதை கொண்டுவந்துவிடலாம் என்று நம்புகிறேன்.

SRI K. T. RAJU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நிலச்சீர்திருத்தம் விஷயமாக சொல்லக் கூடிய பதில்களில் ஒரு பிடியும் இல்லாமல் சொல்லுவதின் காரணம், சமீபத்தில் தமிழ் நாட்டில் பெரிய மிராசுதாரர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து சங்கம் அமைத்து அரசாங்கத்தை மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்களே, அந்த பயத்தினால்தான் இவ்வித மெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : யாருடைய மிரட்டுக்கும் பயப்படுவது என்னுடைய பிறவிக்குணத்திலே கிடையாது.

SRI K. VINAYAKAM : 60—40 பங்கு போட்டிருக்கிற சட்டத்திற்கு இன்னும் விதிகள் நிறைவேற்றவில்லை, ஹைக்கோர்ட்டின் ஆலோசனையில்

[24th December 1956]

இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்லி தட்டிக் கழிக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று பொதுமக்கள் அபிப்பிராயப்படுவது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? மேலும் இன்று போட்டு பெறுவதற்குக்காகத்தான் இவ்விதமெல்லாம் தட்டிக் கழிக்கிறார்கள் என்று பொதுமக்கள் நினைப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதனால் இந்த எண்ணத்தை மாற்றுவதற்கு வேண்டிய அரசாங்கம் இந்த சட்டத்தை கொண்டுவருவதற்கு உடனடியாக வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அப்படி பொதுமக்கள் நினைத்தால் அது தவறு. அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு என்னுடைய நண்பரும் வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR : நிலச் சீர்திருத்த சட்டம் வந்தவுடன் அதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்வதற்காக நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கரும்பு பயிரிடுவதற்கு ஆரம்பித்து விட்டார்கள். மிராசுதார்கள் இப்பொழுது மாநாடுகள் கூட்டி அமைத்த ஆக்ஷன் கமிட்டி தலைவர் ஸ்ரீ பி. டி. ராஜன் கூட சில மிராசுதாார்கள் கரும்பு போட்டு தப்பித்து கொள்கிறார்கள் என்று கூறியுள்ளார். நேற்றையதினம் கூட மிராசுதார்கள் மாநாடு கூட்டி ஒரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டிக்கு கனம் பி. டி. ராஜன் அவர்கள் தலைவராக இருக்கிறார். அம்மாதிரி மிராசுதார்கள் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு இடம் தராமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எவ்வளவு தூரம் அவர்கள் கரும்பு போட்டுத் தப்பித்துக்கொள்வார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. சட்டத்தில் இப்பொழுது அதற்குள்ள வரம்பு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. VELOO : நியாய வராக் சட்டத்திற்கு இன்னும் விதிகள் அமைக்காத காரணத்தாலும், அந்தச் சட்டத்தின்படி விசாரணைக் கோர்ட்டு அமைக்காமலிருப்பதாலும் விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதை தடுக்க மனுச் செய்து கொள்வதற்கு முடியாமல் இருக்கிறது. அவ்விதம் நடவடிக்கைகள் எடுக்காமல் இருப்பதால் வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகள் மனுச் செய்து கொள்ளும் காலத்தை நீடிக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : விவசாயிகளை வெளியேற்றும் விஷயமாக ஏற்பட்ட சட்டத்திற்கு விதிகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். நியாயவார மசோதாவிற்குத்தான் இன்னும் விதிகள் ஏற்படவில்லை.

SRI A. K. SUBBIAH : சட்டம் வந்த தேதியிலிருந்து இன்று வரை அறுவடையாகும் மகசூல் சம்பந்தமாக தகராறுகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. பல தகராறுகள் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அதனால் இது முக்கியமான விஷயமாக இருப்பதால் இதைப்பற்றி விவாதிக்க அரை மணி நேரம் ஒதுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : இதைப்பற்றி விவாதிக்க அரை மணி நேரம் ஒதுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்தக் கேள்விக்கு இப்பொழுதே பதில் நிமிஷங்கள் கொடுத்து விட்டேன். மேற்கொண்டு அவகாசம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அதைப்பற்றி அரை மணி நேர விவாதம் தேவை இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

SRI V. BALAKRISHNAN : கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் போன வருஷம் நஞ்சை நிலங்களில் கரும்பு சாகுபடி செய்வது பற்றி சொன்னபோது அதைப்பற்றி கண்காணிக்கப்படும், அவர்களால் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. அப்படி இருந்தால் உத்தர வேண்டிய

24th December 1956]

நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று அழுத்தம் திருத்தமாக சொன்னார். அது இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையாக இருந்து வருகிறதா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுதும் அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை அழுத்தம் திருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது.

SRI T. S. ARDHANARI : இந்த குத்தகை வார பிரச்சனை ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையாக இருக்கிறது. மாகாணத்தில் இருக்கக் கூடிய பிரச்சனைகளிலேயே இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. இந்தச் சட்டம் வந்து இரண்டு மாதங்களாகியும் அதற்கு எந்த விதமான விதிகளும் தயாரிக்கப்படவில்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார். விவசாயிகள் நவம்பர் மாதம் 27-ம் தேதி விண்ணப்பம் போடவேண்டுமென்று சட்டமிருக்கிறது. நவம்பர் மாதம் போய்விட்டது. இன்னும் சட்டத்தை நிறைவேற்ற ரூல்ஸ் தயாராக இல்லை என்கிறார். இது முக்கியமாக இருப்பதால் அரை மணி நேரம் விவாதிக்க அனுமதி அவசியம்.

DEPUTY SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் கேள்வி போடவேண்டும். சர்ச்சை செய்யக் கூடாது. நான் ஏற்கெனவே இதைப்பற்றி அரை மணி நேர விவாதம் தேவையிலலை என்று சொல்லி விட்டேன். அதனால் மறுபடியும் சர்ச்சை பண்ணவேண்டும் என்பதற்கு அவசியம் இல்லை.

Artificial rain-making

* 412 Q.—**SRI K. T. RAJU** (on behalf of **Sri N. K. Palani-samy**) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given on 29th September 1956 to question No. 284-A—

(a) whether any experiments in artificial rain-making have since been made by the Chairman of the Artificial Rain-making Committee in consultation with any foreign experts; and

(b) if so, the results thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The answer is in the negative.

(b) Does not arise.

SRI S. RAMALINGAM : சமீப கட்டத்தில் நீலகிரியில் செயற்கை மழை பெய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதாக பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்தது. அப்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்ட போது உண்மையிலேயே மழை பெய்ததா? நினைத்த இடத்தில் மழை பெய்ததா, அதாவது எந்த இடத்தில் மழை பெய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தார்களோ அந்த இடத்தில் மழை பெய்ததா? அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில்தான் பெய்ததா? அல்லது தானாகவே பெய்ததா அல்லது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதனால்தான் பெய்ததா? இவர்களுடைய முயற்சி பலித்ததா அல்லது அதுவாகவே இயற்கையிலேயே பெய்ததா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்பொழுது பரீட்சை செய்தார்கள். அது தானாகவே பெய்ததோ அல்லது பெய்ததாக பெருமைப்பட்டுக் கொண்டார்களோ என்னமோ, பெருமைக்காக அப்படிச் செய்தார்களோ அதைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லை. கனம் அங்கத்தினருக்கு நான் ஒன்று மட்டும் சொல்லுகிறேன், பரீட்சை நடந்தது, அது வெற்றிகரமாக நடந்தது என்று தெரிந்துகொண்டார்கள். நீலகிரியில் நடந்த பரீட்சை வெற்றிகரமாக நடந்தது, அதையே இன்னும் மற்ற இடங்களிலும் நடத்த

[24th December 1956]

ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பரீட்சை பல நாட்கள் நடத்தினார்கள். அதில் ஏற்பட்ட முடிவினால் அவைகளை மறுபடியும் நடத்த தைரியம் ஏற்பட்டது. மேற்கொண்டு நடத்தலாம் என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய வைக்காரா டாம், ஊட்டி, க்ளென்மார்கன், பவானி சாகர், சிங்காரா, கூனார், மெட்ரூஸ் கிட்டி, இந்த இடங்களில் ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்துவருகிறது. ஒவ்வொரு இடத்திலும் நடப்பதைப் பார்த்துவிட்டு மற்ற இடங்களிலும் நடத்த ஏற்பாடு செய்வார்கள். இதற்கு பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். பிறகு தொடர்ந்து செய்யப்படும். இதற்கு மத்திய அரசாங்கமும் உதவ வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் இதற்கு திட்டம் தயாரித்து அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அந்த திட்டத்தையும் பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : இந்த செயற்கை மழை உற்பத்தியைப்பற்றி அமெரிக்காவில் செய்ததாகவும் ஆனால் பின்னால் மழை பெய்ததற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை என்று கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாகவும் சர்க்காருக்கு தெரியவந்ததாம். அது பற்றி இந்த சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? மற்றும் 'காக்காய் உட்கார் பனம் பழம் விழ' என்று தமிழில் ஒரு பழமொழி உண்டு. அதைப்போல சாதாரணமாக இயற்கை மழை பெய்ததும் இவர்கள் பரீட்சை செய்ததும் சேர்ந்ததால் மழை பெய்ததா என்பதை சர்க்கார் அறியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : தனியாக சில செயற்கை காரியங்களை கனம் அங்கத்தினர் ஆதரிக்கும்போது இதை மட்டும் அவர் கண்டு இவ்வளவு ஆத்திரப்பட வேண்டிய அவசியம் என்ன? மழை பெய்வதற்கு செய்யப்படும் செலவை வெகு சிக்கனமாகவே தான் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாகத்தான் செலவு செய்யப்படுகிறது. அமெரிக்காவில் மட்டும் அப்படி பரீட்சை பார்த்தார்கள் என்பதில்லை, பாகிஸ்தானிலும் கூடத்தான் பரீட்சை பார்த்தார்கள். அதற்குப் பிறகு விஞ்ஞானிகள் தொடர்ந்து பரீட்சை செய்து பார்த்துக்கொண்டு தான் வருகிறார்கள். அவர்கள் செய்த பிறகுதான் இதைப் பற்றி ஒரு முடிவு செய்யலாம். அப்படி செய்வது நல்லது என்று எல்லோரும் கருதினால் அதை எல்லோரும் வரவேற்க வேண்டியது தான்.

SRI V. BALAKRISHNAN : பரீட்சை செய்து பார்த்த இடத்தில் எவ்வளவு அங்குல மழை எவ்வளவு எடுத்து முயற்சிக்குப் பெய்தது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றிய தகவல் என்னிடம் இல்லை. அவ்வப்போது இதைப்பற்றியும் கமிட்டி கவனித்துக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள்.

SRI A. RATNAM : செயற்கை மழை பெய்வதற்கு பரீட்சை எந்த எந்த முறையில் கையாளப்படுகிறது? செயற்கை மழை பெய்வதற்கு எந்த மருந்தைக்கொண்டு செய்கிறார்கள். அதற்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகிறது, எவ்வளவு பேர்கள் அதை திறமையாகச் செய்கிறார்கள், பெய்யச் கூடிய மழை எவ்வளவு, பொருள் செலவு என்ன? வருமானம் என்ன, மிச்சம் என்ன, மிச்சம் கிடைக்கக் கூடிய வகையில் மழைபெய்யச் செய்யமுடியுமா என்பனவற்றையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த அரசாங்கம் இந்த பரீட்சைக்கு செலவு செய்வது 650 ரூபாய்க்கு மேற்படக்கூடாது என்பதுதான். என்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன என்பதை தமிழில் சொல்வது என்பது முடியாது. ஆகவே அதை இங்கிலேஷில் படிக்கிறேன்.

24th December 1956]

The method experimented in these areas was by blowing into the atmosphere sodium chloride or mixture of sodium and calcium chloride vapour. Rainfall data were collected and Isohyetal maps prepared. The Reviewing Committee considered that no conclusive deductions could be drawn from Isohyetal maps and drawings and suggested another method of study. This type of study has been completed and has indicated encouraging results.

இன்னொரு பரீட்சையில் எப்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால்,

‘ Finely ground sodium chloride is to be dispersed into the atmosphere from ground level by means of a hand-driven generator on all favourable occasions.’

முன்பு செய்த பரீட்சையில்

‘ A mixture of calcium chloride and sodium chloride was vapourized by an electric arc for about 6 hours using carbon rods as electrodes. The fumes of vapourized mixture were let out into the air through a galvanized iron chimney of 35 to 40 feet high. The fumes got mixed with the air and subsequently rose up into the atmosphere, the distance travelled and velocity of the movement of the fumes depending upon the nature of the upward draft of the wind. In 18 out of the 48 days when the experiments were conducted, it was noticed that there was appreciable faster precipitation on the leeward side of the seeding centre than on the windward side. On the remaining days no significant results were obtained. Further particulars are being collected for review by the Committee at its next meeting.’

SRI K. PARTHEASARATHY : பழைய காலத்தில் மழை இல்லாத 9-40 போது நம்முடைய நாட்டிலே வருண ஜெபம் செய்து மழையைக் கொண்டு வந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, செயற்கை முறையில் மழையைக் கொண்டுவருவதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி நடந்துகொண்டிருக்கும் போது, வருண ஜெபம் செய்து மழை கொண்டுவருவதைப்பற்றியும் ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க முடியுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : வெறும் ஜெபத்தில் அரசாங்கத்திற்கு நம்பிக்கை இல்லை. கனம் அங்கத்தினரைப் போன்ற வர்களுக்கு நம்பிக்கை இருந்தால், அவர்களெல்லாம் ஈசர்ந்து ஜெபம் செய்யலாம். அதற்குத்தடை இல்லை.

SRI N. RATHNA GOUNDER : மழை பெய்ய வேண்டுமானால் கிராமத்திலுள்ள பெண்களெல்லாம் கூடி “மழைக்கண்ணி” என்னும் டாட்டை மனம் உருகிப் பாடினால் மழை பெய்யும் என்று சொல்வது உண்டு. ஆகவே, அதற்காக கவர்ன்மென்டார் சிறிது பணம் ஒதுக்குவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்குப் பணம் ஒன்றும் வேண்டாம். கனம் அங்கத்தினரைப் போன்றவர்கள் இதிலே அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு முயற்சி செய்தால் செலவு இல்லாமலேயே செய்யலாம்.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : In recent times, we have had too much of rain, as a result of which there had been floods and a lot of damage was caused. May I know whether the Government would institute an enquiry for ‘stopping rains as and when they like?’

[24th December 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I am surprised at the hon. Member 'so soon getting disgusted with the heavy rains'. These rains have occurred after a period of ten years and in some other places, it is said, after a period of 50 years. I would, therefore, tell the hon. Member not to feel so disgusted about the rains this year.

SRI P. CHELLATHURAI : குறித்த காலத்திலே அளவோடு மழையைப் பெய்விப்பதும், பெய்யாமல் தடுப்பதும் இறைவன் திருவருள் என்று சொல்லுவதிலே கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டா? நம்பிக்கை இருக்குமானால், செயற்கை மழைக்காகச் செய்யும் யத்தனத்திலே செலவாகும் பணத்தை தெய்வ நம்பிக்கையை மக்கள் மத்தியிலே உண்டாக்குவதற்கு அரசாங்கம் செலவு செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இறைவன் அருளிலே நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் அவ்வாறே நடந்துகொள்ளலாம். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள்கூட தேர்தலுக்கு நிற்கும்போது, இறைவனுக்கே விட்டு விட்டு, வீட்டிலே சும்மா உட்கார்ந்துகொண்டிருந்து, அதனுடைய பலனை அனுபவித்துச் சொன்னால் அதற்குப்பிறகு செயற்கை மழை சம்பந்தமாகவும் கனம் அங்கத்தினருடைய யோசனைப்படி நாம் செய்யலாம்.

SRI K. VINAYAKAM : மழை இல்லாத இடங்களில் 'செயற்கை முறையில் மழையைப் பெய்விக்கவேண்டும்' என்பதுதான் நோக்கம். பருவ காலத்தில் மழை வராமற் போவதினால், எந்த இடத்தில் மழை இல்லையோ அந்த இடத்தில் மழை பொழியும்படியாக 'செயற்கை மழை எக்ஸ்பெரிமெண்ட்' செய்யப்படுகிறதா? அப்படியில்லாமல், இந்தியாவிலே மழை பெய்யவேண்டுமென்பதற்காக பல கோடி ரூபாய் செலவழித்து முயற்சிசெய்து, இயற்கையோடு போராடியதன் பயனாக இந்தியாவில் பெய்யாமல் சைனா தேசத்தில் பெய்தால் என்ன செய்வது? தேவையான இடத்தில் மழை பெய்யும்படியாக இந்த அரசாங்கம் செயற்கை மழை ஆராய்ச்சி உத்தரவாதம் கொடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இப்பொழுது பரீட்சை தான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. எங்கே வேண்டுமோ, எந்த சமயத்திலே வேண்டுமோ, அங்கே மழையைப் பெய்ய வைக்கவேண்டுமென்பது தான் பரீட்சையில் நோக்கம். பரீட்சை பூர்த்தியானால் மழை எங்கு வேண்டுமோ அங்கு பெய்யச் செய்யலாம். இன்னும் பரீட்சை பூர்த்தியாக வில்லை. இதற்குச் செலவாகும் பணம் கோடிக்கணக்கில் அல்ல; சில ஆயிரம் ரூபாய் தான் செலவு செய்யப்படுகிறது.

SRI T. S. ARDHANARI : நம்முடைய நாட்டிலே அடிக்கடி மழை இல்லாமல் போய்விடுவதனால், நம்முடைய நாட்டுக்கு மிகப் பெரிய கஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்குவதற்காகத் தான் செயற்கை மழை பெய்விக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதுகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட முக்கியமான பரீட்சைக்காக குறைந்தது ரூ. 6,500 செலவு செய்யவேண்டுமென்று முடிவு செய்திருப்பதாக சொல்கிறார்கள். இவ்வளவு முக்கியமான பரீட்சைக்கு இவ்வளவு குறைவான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதனால், சர்க்காருக்கே இந்தப் பரீட்சையிலே 'நம்பிக்கை' இல்லையோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அதிகமாகப் பணத்தை ஒதுக்கி, இன்னும் நல்ல முறையில் பரீட்சை செய்து நாட்டுக்கு உதவுமாறு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : குறைந்த செலவிலும் சிக்கனமாகவும் ஆராய்ச்சி செய்வதனால், அரசாங்கத்திற்கு 'செயற்கை மழை ஆராய்ச்சியில்' நம்பிக்கை இல்லை என்று அர்த்தம் அல்ல. குறைந்த செலவிலே ஆராய்ச்சி நடத்தப்படுகிறதென்றால், அது நமக்குக் கிடைத்துள்ள விஞ்ஞானிகளின் ஆற்றலைத்தான் எடுத்துக் காட்டுகிறது. அதிக

24th December 1956]

செல்வு செய்துதான் முடிவு ஏற்படவேண்டுமென்பது இல்லை. விஞ்ஞானிகள் சிறந்த முறையிலே பல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்துவருவதால், குறைந்த செலவிலும் நாம் வேண்டிய பயனைப் பெறலாம்.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM : மேகம் தவழ்ந்து போய்க் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் அது மழையாகப் பெய்வதற்குவேண்டிய குளிர்த் காற்று அதன்மீது படாததால் மழை பெய்யாமல் இருக்கிறது. ஆகையால், இப்படிப்பட்ட பரிசோதனை செய்கிற காலத்திலே, மேகங்கள் தவழ்ந்து போகும்போது அவை மீது திடீரென்று குளிர்த் காற்று வீசப்படி செய்து மழையைப் பெய்விக்க முடியும் என்று கூறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட தகவல் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா? அப்படியானால், பல இடங்களில் மேகம் தவழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் வெகு சீக்கிரம் மழையைத் தருவிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதையெல்லாம் பரீட்சை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்றுதான் பரீட்சை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

SRI P. JEEVANANDAM : அவைத் தலைவர் அவர்களே, செயற்கை மழை பெய்விக்கும் முயற்சி பரீட்சார்த்த நிலையில் இருக்கிறதென்றும், சில இடங்களில் பரீட்சை நடந்திருக்கிறதென்றும் அமைச்சரவர்கள் கூறினார்கள். பரீட்சார்த்த நிலை வெற்றிபெறும் திசையில் எந்த அளவுக்கு சாதனைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன? குறைந்தபட்சமேனும் சாதனை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அமைச்சரவர்கள் கூறுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்தப் பரீட்சைகளினால், எப்பொழுது எவ்வளவு வெற்றி கிடைக்குமென்று பரீட்சை நடந்துகொண்டிருக்கும் இப்பொழுது சொல்வதற்கு இல்லை. பரீட்சையிலே வெற்றிபெறக்கூடும் என்ற நம்பிக்கை மட்டும் இப்பொழுது நடக்கும் பரீட்சையிலிருந்து ஏற்பட்டிருக்கிறது.

Agricultural debts

* 413 Q.—**SRI K. T. RAJU** (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolution passed at the Tiruchirappalli District Vivasayigal Sangam Conference in the month of May 1956 requesting the Government to form Judicial Enquiry Committees to go into the question of agricultural debts; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) No action was considered necessary in the matter.

SRI K. T. RAJU : ரிசர்வ் பாங்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட அகில இந்திய ரூரல் க்ரெடிட் சர்வே கமிட்டி, தங்களுடைய ரிபோர்ட்டில் இந்திய நாட்டில் விவசாயிகளுக்குக் கிட்டத்தட்ட 800 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் கடன் இருப்பதாகக் கூறுகிறது. நம்முடைய தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் 140 கோடி ரூபாயாவது குறைந்தபட்சம் விவசாயிகளுக்கு கடன் இருக்கிறதென்று கூறப்படுகிறது. அப்படி இருக்கும்போது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் விவசாயிகளின் வருமானத்தைப் பெருக்கும் தொகை அத்தனையும் இதுவரை விவசாயிகள் பட்ட 140 கோடி ரூபாய் கடனுக்கு உட்டி கொடுப்பதிலேயே போய்விடும்.

[24th December 1956]

ஆகையால், விவசாயிகள் பட்டிருக்கும் கடனை தேசியப் பிரச்சனையாகக் கருதி, இதுவரையில் அவர்கள் பட்டிருக்கும் கடனைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏதாவது துரிதமான நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசம் உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : விவசாயிகளுக்கு கடன் பளு அதிகமாக இருக்கிறதென்பது வாஸ்தவம். அவர்களுக்குக் கூடுமான வரை எப்படி உதவி செய்து, அவர்களுடைய கடன் பளுவைத் குறைக்கக் கூடும் என்பதற்குப் பல முறைகளைக் கையாண்டுவருகிறோம். அதற்காக, இப்பொழுது விவசாய பாங்குகளை ஆங்காங்கு ஸ்தாபித்து அவர்களுக்கு கடன் வசதி ஏற்படுத்துவதற்கு வேலை நடந்துகொண்டு வருகிறது.

SRI V. BALAKRISHNAN : விவசாயிகளின் கடனில் Danduput கொள்கையை சர்க்கார் அமுலுக்குக் கொண்டுவருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : விவசாயிகள் அதிக வட்டி கொடுக்காமலேயே கடன் பெறுவதற்கு அனுசூலமாக இருக்க வேண்டுமென்பது வேலாதேவிக்காரர்கள் மசோதா கொண்டுவந்ததன் நோக்கமாகும். இதை ரொம்ப அதிகமாக நெருக்கினால், கடனை கிடைக்காமல் போய்விடும். கடன் ஓரளவுக்காவது விவசாயிகளுக்கு கிடைத்தால் சரி. ஆகையால், இதை அதிகமாக முருக்கிவிட்டால், இயந்திரமே ஓடாமல் போய்விடும். இயந்திரம் ஓட வசதி இருக்கவேண்டும். அதுதான் விவசாயிகளுக்கும் நன்மை; மற்றவர்களுக்கும் நன்மை.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சர்க்காரிலிருந்து தக்காவிலி கடன் வாங்கவேண்டுமென்றால், கூட்டுறவு நில அடமான பாங்குகளிலிருந்து கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால், 1939-ம் ஆண்டுக்கு முன்பாக நிலத்தின் மதிப்பு என்னவோ, அதைக் கணக்கிட்டு, அதிலே பாதித் தொகையை மட்டும் தான் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். 1939-லேயே ஒரு குறிப்பிட்ட தொகைக்கு விறை நிலம், இன்று நாளுக்கு ஐந்து மடங்குக்கு மேல் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. தற்பொழுது நிலத்தின் மதிப்பு என்ன இருக்கிறதோ அந்த அடிப்படையில் கடன் கொடுக்காவிட்டால் விவசாயிகளுக்கு உண்மையிலேயே பயன் ஏற்படாது. ஆகவே, அந்த அடிப்படையை மாற்றி, தற்காலத்தில் நிலம் என்ன விலைக்கு விற்குமோ, அந்த மதிப்பில் பாதியை கூட்டுறவு நில அடமான பாங்குகள் கடனாகக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member can put a separate question.

SRI K. T. RAJU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு விவசாய பாங்குகள் மூலம் கடன் வசதி செய்து கொடுத்திருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்திலே, இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்காக தேவைப்படும் கடன் தொகை 70 கோடி ரூபாய் என்றும், கிராமக் கடன்களுக்காக ஐந்து கோடி ரூபாய் என்றும், வருகிற இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில், அதாவது 1961 மார்ச் 31-ந் தேதி முடிய கொடுக்கப்போவதாக சொல்கிற கடன் 15 கோடி ரூபாய் என்றும் சொல்லப்பட்டது. இப்படி முழுத்தொகை கொடுத்தாலுங்கூட, 55 கோடி ரூபாய் வரையில் வெளியிலே விவசாயிகள் அதிக வட்டிக்கு கடன் வாங்கவேண்டியிருக்கும் என்று புள்ளி விவரங்கள் கூறுகின்றன. ஐம்பத்தைந்து கோடி ரூபாயையும் வெளியிலிருந்து அதிக வட்டிக்கு விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதற்குப் பதிலாக, 30 கோடி ரூபாய் வரைக்கும் சர்க்கார் மூலமாக குறைந்த வட்டிக்கு விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைக்க சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

SRI R. V. SWAMINATHAN : கனம் அங்கத்தினர் பிரசங்கம் செய்கிறார்.

SRI K. T. RAJU : இல்லை. நீளமான கேள்வி. (சிரிப்பு.)

24th December 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தக் கடனாளிகளுக்கு வசதியாக கடன் கொடுப்பதற்கு என்னென்ன செய்யக்கூடுமோ அதைத் தான் செய்துகொண்டு வருகிறோம். ஆனால், அது போதுமான அளவிலே இல்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார். இன்னும் கூடுமான அளவு எவ்வளவுக் கெவ்வளவு செய்ய முடியுமோ அதைப் பிரயத்தனம் செய்யலாம் என்றுதான் நான் சொல்ல முடியும்.

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI : Is the Hon. Minister aware 9-50
that many of the pawn-brokers and money-lenders have gone on a.m.
strike recently and, if so, are Government taking adequate steps to provide alternative credit facilities?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I am not very familiar with the subject of strikes as the hon. Member. I want notice about it.

SRI K. V. RAMASWAMY : தற்சமயம் அமுலிலுள்ள சட்டப்பிரகாரம் விவசாயிகள் தங்களுடைய கடன்களை நான்கு தவணையாக கொடுக்க வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது அவர்கள் நான்கு தவணைகளில் கொடுக்கமுடியாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, தவணையை அதிகப்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? அதே சமயத்தில் புதிதாக வாங்கக்கூடிய கடன்களுக்கு இந்த சட்டம் பொருந்துவதாக இல்லை. இனிமேல் வாங்கக்கூடிய கடன்களையும் தவணைகளில் கொடுக்கக்கூடிய வசதி செய்ய சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவர முன்வருவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்பொழுது கேள்வி பொதுப்படையாகக் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் கேட்க விரும்பினால், அதற்கு முன் எச்சரிக்கை வேண்டும்.

SRI K. VINAYAKAM : விவசாயிகளுக்கு விவசாயம் நடத்துவதற்காக கடன் வேண்டியிருக்கிறது. அரசாங்கம் இது விஷயமாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரப்போகிறார்கள் என்று தெரிந்தபிறகு Regular money-lenders and pawn-brokers அதாவது ஈடு வைத்துக்கொண்டு பணம் கொடுக்கிறவர்கள் கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுக்க மறுத்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது. இதைத்தான் ஸ்ரீ அந்தோனிப் பிள்ளை அவர்கள் 'Money-lenders and pawn-brokers have gone on strike' என்று சொன்னார்கள். அதேசமயத்தில் கூட்டுறவு பாங்குகளின் மூலம் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பதில்லை. பிரபல அரசியல் வாதிகளுக்கும், தனவந்தர்களுக்கும், party bosses, quislings ஆகியோர்களுக்கு கிடைக்கிறதே தவிர, சாதாரண எழை விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதில்லை. ஆகையால், ஏழை விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்ய அரசாங்கம் வேறு ஏதாவது திட்டம் வைத்திருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : லேவாதேவி விஷயத்திலே கடுமையான நிபந்தனைகள் ஏற்படுத்தினால், குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு கடன் சுலபமாகக் கிடைப்பதில்லை ஏனென்றால், விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பது என்றால் அவர்களுக்கு சில சலுகைகள் இருக்கின்றன. இந்த விஷயம் அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். ஆகையினாலேதான் அவர்கள் இந்த விஷயத்திலே ஜாக்கிரதையாக சட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். கூடுமானவரையில் விவசாயிகள் தனிப்பட்ட நபர் ஊரிடத்தில் கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படாமல் இருப்பதற்குத்தான் இம்மாதிரி கூட்டுறவு பாங்குகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால், அது போதுமான அளவுக்கு இல்லை. கூடியவரையில் சர்க்கார் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டம் ஏற்படாமல் கடன் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய பிரயத்தனம் செய்து கொண்டோன் வருகிறார்கள்.

[24th December 1956]

Oil deposits

* 414 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have carried out any survey of oil deposits in this State; and

(b) if so, the results thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No, Sir.

(b) Do not arise.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: Some time ago it was stated that the Cauvery bed and the delta of some of the rivers in our State have deposits. I would like to know whether the Hon. Minister is aware of this information?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. The question of further investigation is being examined.

SRI R. V. SWAMINATHAN: We read in the newspapers now and then that oil deposit is available here and there in Tamilnad. May I know whether the Government have got any clear idea about the availability of oil deposits in Tamilnad for exploitation and whether there is any possibility of conducting a survey in this matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: There is likely to be oil deposit in certain areas and therefore the Government are taking up this matter, and they are going into the investigation of this question.

SRI S. DAIVASIGAMONEY: If the Hon. Minister is aware of the oil deposits in our State, what steps have been taken to exploit those oil resources?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have already answered that I am getting this investigated by the Geological Survey of India.

Exemption of 'Porikadalai' from sales tax

* 415 Q.—SRI K. T. RAJU (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received during the month of September 1956 a memorandum from the Madurainagar Porikadalai Viaparigal Sangam, Madurai, to include the 'Porikadalai' industry as a cottage industry and to exempt it from sales tax; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The representation from the Madurai Nagar Porikadalai Viaparigal Sangam was received in October 1956.

24th December 1956]

(b) The Government examined the requests of the Sangam and informed the Sangam that they cannot comply with its requests.

SRI K. T. RAJU : மற்ற விஷயங்களில் சலுகை காட்டுவதற்கு கொஞ்சம் காலதாமதமானாலுங்கூட, பெரிக்கடலை விஷயத்தில் சலுகை காண்பித்து கடைசி நேரத்திலாவது சாதாரண வியாபாரிகளுக்கு இந்த உதவியை அளிக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : ஏற்கனவே சாதாரண வியாபாரிகளுக்கு சலுகை காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால், குறிப்பிட்ட விற்பனை முதலுக்குமேல்தான் வரி போடப்படுகிறது. சாதாரண சிறு வியாபாரிகளுக்கு விற்பனை முதல் அந்த வரிக்கு மேல் போகாது. ஆகையால் ஏற்கனவே அவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : பெரிக்கடலை ஒரு cheap form of food யாருக்கு பணம் அதிகமாக இல்லையோ, ஹோட்டலில் போய் சாப்பிட முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் இந்தப் பெரிக்கடலையை வாங்கி சாப்பிட்டு காலம் தள்ளுகிறார்கள். ஆகவே, இது ஒரு cheap form of food ஆக இருப்பதால் இதை விற்பனைவரிவிரும்பு விலக்கரிப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா ?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அழுகிப்போகக் கூடிய சாமான்களின் category-ல் இது வரவில்லை. ஏற்கனவே சிறிய வியாபாரிகளுக்கு வரி கிடையாது. பெரிய மூட்டைக்கணக்கில் வியாபாரம் செய்பவர்கள்தான் வரி கொடுக்க நேரிடும்.

Manufacture of Ornamental Handles

* 416 Q.—**SRI K. T. RAJU** (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to establish a training centre at Madurai for the manufacture of ornamental handles for furniture and for doors in houses;

(b) whether any amount has been allotted by the Centre for this; and

(c) the amount to be spent during this year?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir. The Government have sanctioned a scheme for the establishment of a Training Centre at Madurai for the manufacture of ornamental handles for almyrahs, doors, tables, cars, etc.

(b) The Government of India have sanctioned to this Government a grant of Rs. 40,250 and a loan of Rs. 12,000 for implementing the scheme.

(c) The probable expenditure on the scheme during the current year 1956-57 is Rs. 47,350.

[24th December 1956]

Displaced persons from Ceylon

* 417 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN**: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations in May-September 1956 from the registered sugar dealers in Madras City complaining of abuse of the facilities and sales tax concessions, etc., granted by the Government to displaced persons from Ceylon; and

(b) if so, the steps taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Representations were received in October 1956 from certain sugar dealers in Madras stating that the exemption from sales tax granted in respect of business undertaken by displaced persons from Ceylon had placed the latter in an advantageous position over other sugar dealers.

(b) The Government have issued orders restricting the exemption granted to the displaced persons from Ceylon to the ordinary rate of tax payable under section 3 (1) (b) of the Madras General Sales Tax Act, 1939.

SRI V. BALAKRISHNAN: இந்த விலக்கு அளித்ததினால் சர்க்காருக்கு எவ்வளவு ஆதாயம், எவ்வளவு நஷ்டமாகும்மென்று எதிர் பார்க்கிறார்கள் என்பதை மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: சர்க்காருக்கு இதனால் கொஞ்சம் நஷ்டம் ஏற்படும்தான். ஆனால், இவ்வளவு என்று சொல்லுவதற்கு புள்ளி விவரங்கள் இல்லை.

SRI V. BALAKRISHNAN: இந்தச் சலுகை எத்தனை வியாபாரிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? இவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை கொடுப்பதற்கு முன்னகை இவர்கள் உண்மையாகவே இலங்கையிலிருந்து நாடு கடுத்தப்பட்டவர்களா, வாஸ்தவமாகவே இங்கே தொழில் குறிப்பிட்ட யிடத்தில் செய்கிறார்களா என்கின்ற அம்சங்களெல்லாம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: அந்தத் தகவல் என்னிட மில்லை. அங்கத்தினர் கொடுத்த தகவல்களிலிருந்து சுமார் 50, 60 பேர்கள்தான் இருக்கலாம். உண்மையாகவே இந்தச் சலுகையை பெறக் கூடாதவர்கள்கூட சில பேர் இதில் புகுந்துகொண்டு இந்தச் சலுகையை அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்து யாருக்கும் கெடுதி இல்லாமல், அரசாங்கத்திற்கும் நஷ்ட மில்லாமல் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்கிறேன். நல்ல எண்ணத்தோடு அளித்த இந்தச் சலுகையை சிலபேர் துஷ்பிரயோகப்படுத்தவது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

SRI S. CHELLATHURAI: இலங்கையிலிருந்து அகதிகளாக வந்து இங்கு குடியேறியிருப்பவர்களுக்கு சர்க்கரை வியாபாரம் செய்தால் மாத்திரம் இந்த விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்கும் சலுகை தரப்படுகிறதா அல்லது அவர்கள் எந்த வியாபாரம் செய்தாலும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு உண்டா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: எல்லா வியாபாரத் திற்கும்தான் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

24th December 1956]

SRI V. BALAKRISHNAN : தலைவர் அவர்களே, கேள்வி நேரத்தின் போது இதைப்பற்றி நான் சொல்ல வேண்டிய விஷயங்களை யெல்லாம் மந்திரி அவர்களுக்கு சொல்லுவதற்கு அவகாசமில்லை. இதனால் சர்க்காருக்கு ரூபாய் இரண்டு அல்லது மூன்று லட்சம் நஷ்டம் ஏற்படுமாத லால், இது சம்பந்தமாக நுணுக்கமாக சர்க்கரை செய்வதற்கு ஒரு அரை மணி நேர விவாதத்திற்கு மந்திரி அவர்கள் களிகூர்ந்து ஒத்துக்கொள் வார்களா ?

DEPUTY SPEAKER : What has the Hon. Revenue Minister to say regarding this?

SRI K. VINAYAKAM : இப்பொழுது ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் சொல்லுவதைப் பார்த்தால் சிலோனிலிருந்துவரும் அகதிகளுக்கு எவ்வித சலுகையும் அளிக்கக்கூடாது, அவர்களையும் இங்கிருக்கும் மக்கள் போலவே நடத்தவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே அவர் என்னுகிறாரா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்காருக்கு அரை மணி நேரம் ஒதுக்கு வதற்கு முன்பே.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இது பற்றி நான் நுணுக்கமாக ஆராயப்போவதால், அதை ஒட்டி இப்பொழுது அரை மணி நேரம் விவாதம் அவசியமில்லை. அது என்ன காலம் கழிப்பதுதான்.

DEPUTY SPEAKER : We have got the Appropriation Bill which is coming up for discussion day after to-morrow and the hon. Member can raise this question then. There is no need for a half-hour debate. Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE DEPUTY SPEAKER.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House the following message, dated the 16th December and 20th December 1956, received from the Governor of Madras :—

1. "In pursuance of Article 207, Clause (1) read with Article 199, clause (1), sub-clause (a) of the Constitution of India, I, A. J. John, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1956."

2. In pursuance of Article 207, clause (3) of the Constitution of India, I, A. J. John, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Assembly the consideration of the Madras Official Language Bill, 1956."

(2) MESSAGE FROM THE COUNCIL.

DEPUTY SPEAKER : I have also to announce to the House that I have received the following messages, dated 22nd December 1956, from the Hon. Chairman, Madras Legislative Council :—

1. "In accordance with Rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1956 (L.A. Bill No. 34 of 1956), as passed and agreed to by the Council on the 22nd December 1956 without any amendment and signed by me.

[Deputy Speaker]

[24th December 1956]

2. In accordance with Rule 130 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Bill, 1956 (L.A. Bill No. 35 of 1956), as passed and agreed to by the Council on the 22nd December 1956 without any amendment and signed by me."

III.—GENERAL DISCUSSION ON THE FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1956-57.

DEPUTY SPEAKER: Now we will take up the general discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1956-57.

10
a.m.

SRI K. T. RAJU : கனம் உதவி-சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மானிய கோரிக்கையின் விவாதத்திலே சில விஷயங்களைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய கோவை மாவட்டத்தில் பரம்பிசுள திட்ட சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே கோவை ராஜ்யத்தோடு நாம் நடத்திய பேச்சு வார்த்தை எந்த அளவில் இருக்கிறது? அவர்கள் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தோடு ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வரமுடியாதபோதிலும், நம் முடைய ராஜ்யத்திலேயே வேறு முறையில் திட்டம் வகுத்து கிட்டத்தட்ட இரண்டு லட்சம் ஏக்கருக்கு பாசன வசதி செய்வதற்கு வேண்டிய முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதாகப் பத்திரிகைச் செய்தியில் படித்தேன். ஆகவே நம் என்ஜினியர்கள் கொடுத்திருக்கும் இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்கு இன்னும் எத்தனை காலம் பிடிக்கும் என்ற விவரத்தையும் சபையில் அங்கத்தினர்கள் தெரிந்துகொள்ளுவது நல்லது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும்போது இது விஷயமாகவும் விளக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக, சிறு தொழிலாளர்களுக்கு குடிசைத்தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும், கிராமம் தோறும் ஆயிரம் தொழிலாளிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு தேடிக்கொடுப்பதற்கு இது உதவிகரமாக இருக்கும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், இந்தத் திட்டம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நடைமுறையில் துரிதமாக நடைபெறவில்லை. இதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்பதைச் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுரவர விரும்புகிறேன். பல இடங்களில் குடிசைத் தொழில் ஆரம்பிப்பதற்கு ஸ்தல அதிகாரிகள் தூண்டுதலின் பேரிலும் நாங்கள் செய்த முயற்சியினாலும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு தொழிலாளர்கள் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய பங்கை பாங்குகளில் 'டெபாசிட்' செய்திருக்கிறார்கள். ஒன்றரை வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னமும் தொழில் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. சாதாரண தொழிலாளர்கள் அவர்கள் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தை அதிக வட்டிக்கு கடன் வாங்கி தொழிலை எப்படியாவது ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தில் கட்டியிருக்கிறார்கள். அதி காரிகளும் நாங்களும் செய்த சிபார்சுக்கிணங்க இவர்கள் தொழிலை ஆரம்பிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். பணம் கட்டியும் தொழில் ஆரம்பிப்பதில் இப்படிக்காலதாமதமாவதால் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்கள் உற்சாகத்தை இழக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு தொழிலில் ஒரு ஆர்வமும் ஆசையும் ஏற்படவேண்டுமானாலும், குடிசைத் தொழில்களை துரிதமாக ஆரம்பிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு தொழிலின்மேல் இருக்கும்படியான பற்று அற்றுப்போய் அவர்கள் சோர்வு அடையக்கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குடிசைத் தொழில்கள் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டுமென்று நினைத்ததால் மட்டும் போதாது. தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய உதவி அளிப்பதற்கு பணம் ஒதுக்கியிருந்தால் மட்டும் போதாது. அதை நடைமுறையில் அமுலுக்குக்

24th December 1956]

[Sri K. T. Raju]

கொண்டுவரவேண்டியது நம் சர்க்காரின் கடமையாகும். ஆகையால், இந்த விஷயத்தையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் நான் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்,

அதுபோலவே தான், கனரக இயந்திரத் தொழில் வளர்ச்சியின் விஷயமும். கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாமல் சபையில் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் பல முறை நமது ராஜ்யத்திலே கனரகத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்துவதின் அவசியத்தைப் பற்றி வற்புறுத்திவந்திருக்கிறார்கள். சேலத்திலே அலுமினியம் உருக்குத் தொழிற் சாலை ஏற்படுத்துவதுபற்றி இந்தச் சபையில் அடிக்கடி பேசப்பட்டிருக்கிறது. சேலத்தில் அதற்குப் போதுமான வசதிகள் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற விவரங்களை இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொண்டால் நல்லது. அதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தமது பதிலில் எடுத்துச் சொல்லுவார்களா என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கடன் வசதிகளைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கேள்வி நேரத்தின்போது கூட நமது ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு தூரம் கடன் வசதி செய்துதரமுடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்துதருவதாகச் சொன்னார்கள். நமது திட்டங்கள் வெற்றி பெறவேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்குப் போதிய கடன் வசதி கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானம் அவர்கள் கையில் தங்கியிருக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறதா என்பதை கவனித்து அவர்களுக்குப் போதிய கடன் வசதி அளிக்க வேண்டும். சர்க்கார் புள்ளி விவரங்கள்படி விவசாயிகளுக்கு வருஷம் ஒன்றுக்கு எழுபது கோடி ரூபாய் கடன் வசதி தேவையாக இருக்கிறது. குறைந்த பட்சமாக அந்த அளவுக்குகாவது அவர்களுக்குக் கடன் கிடைக்கும்படி செய்தால்தான் அவர்கள் முறையாகக் கொண்டு வந்தால் விவசாயத் தொழிலை நடத்த முடியும். சில சமயங்களில் இவர்களுக்கு தேவையற்ற சமயத்தில் கடன் கிடைக்காததால் இவர்கள் அதிக வட்டிக்கு வெளியில் கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. நாட்டின் அபிவிருத்தியிலும் ஏழை விவசாயிகள் முன்னேற்றத்திலும் அக்கறை கொண்டு நாம் திட்டங்களை தீட்டுகிறோம். திட்டங்களெல்லாம் வெற்றிகரமாக நிறைவேறுமென்றால், உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானம் அவர்கள் கையில் தங்கவேண்டும். இப்பொழுது அவர்கள் வருமானத்தில் பெரும் பகுதி பழைய கடனை திருப்பிக் கொடுப்பதிலேயே செலவழிந்து விடுகிறது. அவர்கள் அதனால் தங்களுடைய தேவைக்கு வெளியில் அதிக வட்டிக்கு பணம் வாங்கிச் சமாளிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தேவைப்படும் பணத்தில் பாதியாவது அவர்களுக்கு வேண்டுமோ துரிதமாக நியாயமான முறையில் கிடைக்க வசதி செய்து தர வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு உத்தரவாதமாகும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். ஆனால் இவ்விஷயத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் தங்கள் பதிலில் எடுத்துச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. R. NAGARAJAN : நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பிக்கும் இந்த ஆண்டு உபரி செலவிற்குள்ள கோரிக்கைகளை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆதரிக்கும்மளவில் ஒரு சில விஷயங்களைப் பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த ஆண்டு முடிவடைவதற்கு இன்னும் மூன்று மாதங்களே இருப்பதினாலும், ஒரு சில விஷயங்கள் ஏற்கனவே கருதப்பட்டு அவைகள் இன்னும் நடைமுறையில் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருப்பதினாலும் அவற்றை உடனடி ஆரம்பிக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு நான் விளக்கமாகப் பேசநினைக்கிறேன், முக்கியமாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் திண்டிவனம் தாலுகா சம்பந்தப்பட்டவரையில் சென்ற வருட பட்ஜெட்டிலேயே வீரே project-ஐப் பற்றி விளக்கம் செய்யப்பட்டு அதற்கு

10-10
a.m.

[Sri V. R. Nagarajan] [24th December 1956]

வேண்டிய ஒரு தொகையும் நிர்ணயிக்கப்பட்டு இந்த வருட ஆரம்ப கட்டத்திலேயே அந்த வீடே **project** என்ற திட்டம் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் சமீபத்திலே அதைப்பற்றி அறியப்படுகிறது என்ன வென்றால் அந்தத் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்றுதான் தெரிய வருகிறது. ஆகையினாலே, அந்தத் திட்டமானது உடனடியாக ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றும், அது நிறைவேற்றப்பட்டு அது திட்டமிடலும்தான் தாலு காவில் சுமார் நாற்பது கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசனத்திற்கு உதவும் என்றும் சுமார் இரண்டாயிரம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு அது உடனடியாக உதவும் என்றும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தாலுகா ஆபீஸ்களில் நம் ராஜ்யத்தின் பல பாகங்களிலும், மின்சாரம் வழங்கப்படவில்லை என்று அறிகிறேன். குறிப்பாக என் ஜில்லாவில், தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் அது இல்லை. தாலுகா ஆபீஸ் என்றால் ராஜ்ய நிர்வாகத்தின் ஒரு அடிப்படையான ஆபீஸ் என்பதை நாம் உணர வேண்டும். அங்கு பலதரப்பட்ட வேலைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அரசாங்கம் இன்று நல்ல முறையில் நடந்து பலதரப்பட்ட ஆக்க வேலைகள் நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும், ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றத்திற்கான பல இலாக்காக்களும் அங்கிருந்துதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வேலை செய்யப்பட்டு வருகிற தாலுகா ஆபீஸ்களில் உல்லு ஒரு முக்கியமான குறை மின்சாரம் இல்லையென்பதே. ஆகவே, அவைகளுக்கு கூடிய சீக்கிரம் மின்சாரம் வழங்கப்படவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாம் இந்த வருஷத்திலேயே இந்த மாகாணத்தின் ஆட்சிமொழியாகத் தமிழைக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சித்து இப்பொழுது சப்மும் இன்னும் ஒரு சில தினங்களில் நிறைவேற்றப்படுகிறோம். தமிழ் ஆட்சி மொழியாக நம் முடைய தாலுகா ஆபீஸ்களில் இருந்துதான் ஆரம்பிக்கப்போவதால் அதை விளக்கமாக காட்ட தாலுகா ஆபீஸ்களுக்கு மின்சாரம் வழங்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு மின்சாரத்தை அங்கு 1-4-57 முதற்கொண்டு வந்து விட வேண்டுமென்று மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

இதைத் தவிர ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பல ஜில்லாக்களிலும் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் இன்னும் செலவுசெய்யப்படாமல் அப்படியே தேங்கிக் கிடக்கின்றது என்று தெரியவருகிறது. குறிப்பாக என்னுடைய ஜில்லாவில் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சுமார் பதினான்கு, பதினாறு லட்சம் ரூபாய் இந்த **Local Development Works** காக ஒதுக்கப்பட்டு அது இதுவரையிலும் செலவு செய்யப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம், சர்க்கார் அல்ல. ஆனால் ஓரளவில் அதற்கு ஜனங்களைப் பொறுப்பாளி என்று அறிகிறேன். சமீபத்தில் என்னுடைய ஜில்லா கலெக்டரை சந்தித்தபோதும் அவரும் இதை வற்புறுத்திச் சொன்னார். மக்கள் முன்வரவில்லையென்றும் 'கால் பங்கு தொகையை மக்கள் கொடுத்தாலொழிய இந்தப் பணத்தை செலவழிக்க முடியாது. அப்படி இந்த ரூபாயில், கால் பங்கு தொகையை மக்கள் கொடுக்கவில்லையென்றால் இந்த பதினாறு லட்ச ரூபாயும் **lapse** ஆகிவிடும்மென்றும்' சொன்னார். ஜனநாயக திட்டத்திலும், மக்களின் அபிவிருத்திக்காக செய்யவேண்டிய ஆக்க வேலைகளில் மக்களின் ஊக்கத்தையும், உணர்ச்சியையும் கண்டு பிடித்து அவர்களின் பேராசிரயையும் பெற்றுத் தான் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதி அவர்களிடமிருந்து கால் பங்கு தொகையை வாங்கவேண்டுமென்ற கொள்கையை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆட்சேபணை செய்யவில்லை. ஆனால் இந்த ஆண்டு செலவு செய்ய வேண்டிய அத்தனை லட்ச ரூபாயும் அந்தக் கொள்கை காரணத்தால் செலவழிக்கப்படாமல் அது ஈண்டு போய் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் இல்லை, ரோடுகள் ஆஸ்பத்திரிகள், பள்ளிக்கூடங்கள் போன்றவைகள் கட்டப்படாமல் இந்த ஜனங்கள் இந்த வருஷம் ஏமாற்றம் அடைவார்கள். ஆகவே, அந்தக் கொள்கையை கைவிட்டுவிட்டு அந்தப்பதினாறு லட்ச ரூபாயையும் தென் ஆற்காடு ஜில்லா சம்பந்தப்பட்ட வரையில் எந்தெந்தப் பகுதிகளில் ஆஸ்பத்திரிகளோ,

24th December 1956] [Sri V. R. Nagaraajan]

பள்ளிக்கூடங்களோ அவசியமாய் வேண்டுமோ அந்த இடங்களில் அவைகளை ஏற்படுத்த ஜனங்களிடமிருந்து கால் பங்கு தொகையை எதிர்பார்க்காமலே அரசாங்கம் இந்தப் பணத்தை செலவுசெய்யும்படி ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களுக்கு உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை மாதிரி பிரச்சனை மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இருக்கிறது. அப்படியானால் அரசாங்கம் பொதுவாக ஒரு உத்தரவை மாகாணம் பூராவிற்குமாக பிறப்பித்தால் அது ஜனங்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமாயிருக்கும், ஜனங்களும் திருப்தியுறார்கள். தவிரவும், சமீபத்தில் சில தினங்களுக்கு முன்பாக ஜில்லா முனிசிப்பாலிட்டிகள் ஆக்ட் schedule 4-யை திருத்துவதற்காக நிதியமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்த ஒரு திருத்தத்தை இந்தச் சபை ஆமோதித்து அது நிறைவேற்றப்பட்டுமிருக்கிறது. அப்பொழுது இந்தச் சபையிலுள்ள சில அங்கத்தினர்கள், நானும் உட்பட எடுத்துச்சொன்னோம். அதாவது, வருஷாந்திர வருவாய் ஆயிரத்து இருநூறு ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட பெற்றோர்களின் குழந்தைகளுக்கு பள்ளிக்கூடச் சலுகை கிடைக்காது; ஆயிரத்து இருநூறு ரூபாயோ அதற்குக் குறைவாகவோ வருவாயுள்ள பெற்றோர்களின் குழந்தைகளுக்குத்தான் கல்விச் சலுகை தரப்படுகிறது; அதை ஆட்சேபித்து பல வருஷங்களுக்கு முன்பாக இருந்த பொருளாதார நிலைமையில் பெற்றோர்களின் வருவாயின் வரம்பை வைத்ததை மாற்றி இப்பொழுது அதிகமான ஒரு வரம்பை வைத்தால் அது பிரகாரம் அதிக பெற்றோர்களுக்கு அரசாங்கச் சலுகை கிடைக்கும்; அப்படிக்கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கூறினோம். அதற்கு நிதியமைச்சரவர்கள், ஆயிரத்து இருநூறு ரூபாய் என்பதை 1,500 ரூபாய் என்றாக்குவதா ஆயிரத்து எண்ணூறு ரூபாய்க்குவதா, 2,000 ரூபாய் என்று ஆக்குவதா என்பதைப்பற்றி ஆலோசிக்கவேண்டும்; இது ஒரு சிக்கலான விஷயம்; ஆகவே இதை கவனித்துத்தான் செய்யவேண்டுமென்று பதில் சொன்னார்கள். அவர்கள் இதில் ஏதோ ஒரு இடைஞ்சல் இருக்கிறதென்று உணர்வதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை, ஆனால் இது ஒரு முக்கியமான விஷயம் என்பதை மீண்டும் அரசாங்கத்தினிடம் வற்புறுத்த ஆசைப்படுகிறேன். பல பெற்றோர்கள் மாதம் ரூபாய் நூற்றுக்கு மேல் ஒரு பத்தோ பதினைந்தோ ரூபாய் கூட வருமானம் உள்ளவர்கள் இந்நாட்டில் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம், அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு தற்போது இந்தக்கல்வி சலுகை கிடையாது. இதை ஒரு border line ஆகக் கருதக்கூடாது. ஆகவே நான் சொல்வதென்னவென்றால் ஒரு கவர்ன்மென்ட் ஆர்டர் மூலம் இந்த ஆயிரத்து இருநூறு ரூபாய் என்பதை ஆயிரத்து எண்ணூறு ரூபாய் என்று வைத்தால் மாதமொன்றுக்கு நூற்றைம்பது ரூபாயோ அதற்கு உள்ளாகவோ சம்பாதிக்கும் எல்லோருக்கும் இது சௌகரியமாய் இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்ருச் சொல்லவேண்டியது, தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு University இருக்கிறது. அது, Annamalai University ஆகும், அங்கு போதுமான கல்வி வசதி, பல்தரப்பட்ட கல்வி வசதி அளிக்கப்பட்ட போதிலும் இப்பொழுது சென்னை சர்வகலாசாலைக்கு மாணவர்கள் குவியலாக வந்து அதிகமாக போட்டிபோட்டுக்கொண்டு வந்து பல கல்லூரிகளிலும் இடம்பெருமல் போகிறார்கள். சமீப காலத்தில் அம்மாதிரியானதொரு நிலை அண்ணாமலை University யிலும் வந்திருக்கிறது. பல ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள் இன்று எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள சர்வகலாசாலையில் இடம் கிடைக்காமல் ஏமாற்றமடைந்து போகிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு சர்வகலாசாலை இருந்தும் கூட வருடாவருடம் பல மாணவர்கள், பிற்போக்கு சமுதாயத்தைச்சேர்ந்த மாணவர்களும், ஹரிஜன மாணவர்களும், மற்ற மாணவர்களும் அங்கு முயற்சி செய்து இடம் கிடைக்காமல் சென்னை சர்வகலாசாலையிலுள்ள கல்லூரிகளுக்குச் சென்று அங்கும் இடம் கிடைக்காமல் காலத்தை வீணாகக் கமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே எங்கள் ஜில்லாவில், தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள வடபாகத்தில் அங்குள்ள கிராமவாசிகள் அங்கிருந்து புறப்பட்டுவந்து கல்வி பயின்று வரும்மாணவர்களுக்கும், கல்லூரிக் கல்வியை விரும்பும் வேறு பல மாணவர்களுக்கும் உதவிக்கரமாக இருக்க வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு கல்லூரியைத் திறக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்

[Sri V. R. Nagarajan] [24th December 1956]

கிறேன். அதற்குள்ள சாதனங்கள் எங்கள் கையிலிருக்கிறது. ஒரு கல் லூரி ஏற்படுவதற்கு இரண்டு லட்சம் ரூபாய் தற்போது தயாராயிருக்கிறது. அத்தொகையை, தென் ஆற்காடு மணிலா மார்க்கெட்டில் கமிட்டியி லிருந்து அவர்கள் கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு லட்சம் ரூபாயை ஏன் அரசாங்கம் பயன்படுத்திக்கொண்டு அங்கு ஒரு கல்லூரியை நிறுவக்கூடாது. நல்ல வசதியான இடமாயிருக்கும். தென் ஆற்காடு வட பகுதியில் உள்ள கல்பா விழுப்புரம் நகரில் ஒரு கல்லூரி அமைக்க நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன; இது விஷயமாக தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலுள்ள பெரிய மனிதர்கள், ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி ஸ்ரீ படையாச்சி அவர்கள் தலைமையில் ஒரு Ad hoc Committee அமைக்கப் பட்டது. அதன் மூலமாக இந்தக் கல்லூரியை விழுப்புரத்தில் நிறுவ வேண்டுமென்று ஒரு ஏற்பாடுமாகியிருக்கிறது. இந்த ஏற்பாட்டை அரசாங்கம் சற்று கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்து இந்தக் கல்லூரியை உடனடியாக அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் என்னு டைய சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-20
a.m.

* SRI S. KANDASWAMY GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர்

அவர்களே, இப்போது என்னுடைய தொகுதியில் மாறாண்ட கள்ளி என்னுமிடத்தில் ஜனகுமார நதி ஓடுகின்றது. அதில் பல குறைகள் இருக் கிறது. அதைப்பற்றியெல்லாம் எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தபோதெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறேன். பல விண்ணப்பங்கள் எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறேன். அதையெல்லாம் இதுவரையில் தட்டிக்கழித்துக்கொண்டு வந்திருப்பதாகத் தான் தெரிகிறது. சட்டசபை முடிவின்ற இந்த சமயத்திலாவது இந்த குறைகளை நிவர்த்தி செய்து தருவார்களா? ஜனக்குமார நதி அபிவிருத்தி காரியத்தை வருகிற இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நான் சொல்லுகிறபடி சேர்த்துக்கொள்ளும் என்று நம்பு கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மான்யங்கள் வேண்டும் என்று அடிக்கடி இந்த சட்ட சபையில் சொல்லியும் தனியாக விண்ணப்பங்கள் எழுதியும் வந்திருக் கிறேன். இதைப்பற்றி கவனம் எடுத்திருப்பதாக எனக்கு மேமோ வந்திருக்கிறது. அதை உடனே விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க அரசாங்கம் பல கடன்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறது. அந்தக் கடன்களை விவசாயிகள் அடைவதற்கு வழியில்லை. காரணம் அங்குள்ள அதிகாரிகள் இதை தட்டிக்கழித்து வருகிறார்கள். அதாவது கனம் மந்திரி பொணிக்கவேலு அவர்கள் என் னுடைய தொகுதிக்கு வந்துருந்தார். அப்பொழுது அங்கு மழையில்லாத காரணத்தினால் பயிர்கள் எல்லாம் அழிந்து கரிந்து போயிருப்பதையும், குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லாமல் பசிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதையும் அவர் நேரில் பார்த்தார். இந்த மாதிரியான கஷ்டங்களினால் கால் நடைகள் செத்துப்போய்விட்டது என்றும் அதற்கு கடன் உதவி செய்து தரவேண்டும் என்றும் அங்குள்ள மக்கள் மகஜர்கள் கொடுத்தார்கள். மாடுகளுக்கு தீனி கொடுக்கவேண்டும், அதற்காக கடன் உதவி செய்து தரவேண்டும் என்று அங்குள்ள மக்கள் கொடுத்த மகஜரின் பேரில் மந்திரி அவர்கள் கடன் உதவி கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அந்த உத்தரவின் பிரகாரம் விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைக்கவில்லை. ஏனென்று கேட்டால் ஒரு ஊரில் நானூறு விண்ணப் பங்கள் வந்தால் இருபது பேர்களுக்குத்தான் கொடுக்கமுடியும் என்று அதிகாரிகள் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதற்கு காரணம் என்னவென்றால் மந்திரி அவர்கள் வந்த மறுதினமே அங்கு மழை பெய்துவிட்டது. மழை பெய்து விட்டதால் உடனே கேஷமும் வந்துவிட்டது. மழை பெய்ததால் அங்கு ஏதோ அங்கங்கேயுள்ள பயிர்கள், புல்கள் லேசாக பச்சை நிறத் தோடு தோன்றியிருந்தது. அதை கண்டுவிட்டு அதிகாரிகள் விவசாயி களுக்கு கடன் கொடுப்பதற்கு மறுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் என்னுடைய பக்கத்திலுள்ள தொகுதியில் கடன் வழங்குவதற்காக 4 லட்சம் ரூபா

24th December 1956] [Sri S. Kandaswamy Gounder]

ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதிக்கு ஒரு லட்சம் கூட கொடுக்கவில்லை. புப்புட்டி கல்கட்டிடம் போய் கேட்டாலும் விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பதில்லை. விவசாயிகள் இந்தக் கடன் கிடைக்கும் என்று நம்பி அவர்களுடைய கால்நடைகளுக்கு தீனி போடுவதற்காக பிரத்தியேகமாக வேறு ஆள்களிடமிருந்து அதிக வட்டிக்கு கடன் வாங்கி தீனி கொடுத்து கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த கடனைக்கூட தீர்ப்பதற்கு இன்று வழியில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு கடன் உடனே கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டால், வேறு பிரத்தியேகமாக கடனுக்கு விண்ணப்பங்கள் கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். புதிதாக கடன் வாங்குவதற்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தால் அது கிடைப்பதற்கு ஆறு, ஏழு மாதங்கள் தாமதம் ஆகிறது. இவ்விதம் நீட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். அரசாங்கம் சொல்வதை எல்லாம் அதிகாரிகள் உடனே செய்து கொடுத்துவிட்டால் பரவாயில்லை. ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்வதில்லை. அதற்கு பல காரணங்கள் இருக்கிறது. அந்த காரணங்களைச் சொன்னால் விண் விவாதங்களைதான் சம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் இந்த சட்ட சபையிலே பல முறை சொல்லி மரத்தபாய் விட்டால், ஆகவே அரசாங்கம் கொடுப்பதை நியாயமாக விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கத் தவறினால், 'விவசாயிகளே இந்த நாட்டின் செல்வம், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய இதையெல்லாம் செய்கிறோம். அதற்காகத்தான் எல்லாச் சட்டங்களையும் கொண்டு வருகிறோம்' என்று சொல்லுவதெல்லாம் வேறும் பேச்சாகத்தான் முடியும். அரசாங்கத்தில் பல திட்டங்கள் இருக்கிறது. முதல் திட்டம் விவசாயம். அதைத்தான் முக்கியமாக எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று அதிகாரிகளும் மந்திரிகளும் சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் போன்றாலும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுத்து அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்காவிட்டால் விவசாயம் இந்த நாட்டில் முன்னேறும், இந்த நாடு முன்னேறும், நாம் எல்லோரும் சேடிமமாக இருப்போம் என்று சொல்வதற்கில்லை. ராண்டாவது இந்த டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம் விஷயத்தில் பல குறைகள் எங்களுக்குத் தீர்க்கப்படவேண்டும் என்று ஒரு விண்ணப்பம் கனம் பத்தவத்சலம் அவர்களிடத்தில் கொடுத்தோம். ஒரு பகுதியில் மாத்திரம் இந்தச் திட்டத்தை ஏற்றுத்தீரினார்கள். அதாவது பாலக்கோடு என்று இடத்தில் ஏற்படுத்தினார்கள். இப்போது அதை மேட்டூர் என்கிற இடத்திற்கு மாற்றிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். இப்போது ஏதோ நீர்பாசன திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இதையும் வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிடுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. போனாலும் போய்விடும். மாட்டுத்தீனி கடன்களுக்கு விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்கு எதுவுமே தொகுதியின் பக்கத்து தொகுதிக்கு நாளுக்கு லட்சம் ரூபாய் அனுமதித்து இருக்கும் சமயத்தில் என்னுடைய தொகுதிக்கு அறுபது ஆயிரம் ரூபாயோ எழுபது ஆயிரம் ரூபாயோதான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படியாக தட்டிக்கழித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மாட்டு தீனி விஷயத்திற்கு கடன் கொடுக்க உடனடியாக உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு இவ்விதமான கடன்களை கொடுத்து உதவுவதின் மூலமாகத்தான் அரசாங்கம் நல்ல பெயர் வாங்கமுடியும். அது மாத்திரமல்ல, காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும். அதன் மூலம் என் போன்றவர்கள் போட்டு கேட்க முடியும். இன்னும் மக்களுக்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்து கொடுக்கவேண்டுமே தவிர தட்டிக்கழிக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கெல்லாம் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு மிக முக்கியமாக விவசாயிகளுடைய நீர்பாசன திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுவர்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பல நீர்பாசன திட்டங்களையும் செய்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ளது தான் பாக்கி என்று நினைக்கிறேன். ஆதலால் கடைசியாக இதையும் செய்து தருவதற்கு நிதி மந்திரி கவனம் செலுத்துவாரா? இதை கவனிப்பதற்கு வேண்டி கனம் மந்திரி அவர்கள் இதையும் குறித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மன்றாடி வேண்டிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[24th December 1956]

10-30
a.m.

SRI V. BALAKRISHNAN :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சபையின் ஐந்து ஆண்டு காலம் முடிவடையப் போகிறது. யார் யாருக்கெல்லாமோ வேண்டியதை செய்து கொடுத்தோம். ஆனால் இந்த சபையில் வேலை செய்யும் சாதாரண ஊழியர்களுக்கு வேண்டியதை செய்து கொடுக்க நாம் முன் வரவில்லை. பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கெல்லாம் இந்த காரம்பெண்டிற்றுகளுளேயே வீடு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தக் காரியாலயத்தில் வேலை செய்யும் சாதாரண ஊழியர்களுக்கு இதற்குள்ளேயே இருக்கும் வீடுகளில் தங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் ஒன்றும் இதுவரை செய்து கொடுக்கப்படவில்லை.

சாதாரணமாக பகலில் வேலை செய்தால் கூட அவர்களுக்குக் கஷ்டம் இல்லை. இரவு நேரங்களில் சில சமயங்களில் 9 அல்லது 10, 12 மணி வரையிலும் வேலை செய்துவிட்டு வீட்டிற்கு போய்விட்டு மறுபடியும் மறுநாள் காலை 8 அல்லது 8½ மணிக்கெல்லாம் ஆபீசுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இந்த காரியாலய சிப்பந்திகளுக்கு இந்த எஸ்டேட்டிலேயே வீடுகள் கொடுப்பதற்கு முன் வரவேண்டும். அவர்களுக்கு பரையாரிட்டி கொடுக்கவேண்டும். அப்படி அவர்களுக்கு ஏன் கொடுக்கக் கூடாது என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்கிறேன்.

மந்திரி சபையிலும் சரி, மந்திரி அவர்களும் சரி சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் தங்கும் விடுதி சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்காகவே அமைத்துக் கொடுத்து அவர்களே அதை பிரத்தியேகமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கவர்னர் அவர்களும் சட்டசபை அங்கத்தினர்களே இங்குள்ள கட்டடங்களை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் கிண்டிக்குப் போய்விட்டார். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும்போது கூட சபை அங்கத்தினர்களுக்கு பல அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு இடவசதி செய்து கொடுக்கும்போது ஒரு அறையில் நாலிலந்து பேர்களை போட்டிருக்கிறார்கள். புனி அடைக்கிற போல் அவர்களை அடைத்திருக்கிறார்கள். காரியாலய சிப்பந்திகளுக்கு எந்த விதமான சௌகரியங்களும் செய்து கொடுக்காமல் இருப்பதுபோல் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் வசதிகள் செய்து கொடுக்கவில்லை. அங்கத்தினர்கள் சட்டசபைக்கு வருவதோடு அவர்கள் தங்களுடைய அறைகளில் சட்டங்களை படிக்கவேண்டிய வேலைகள் பல இருக்கின்றன. அப்படி அறைகளில் ஐந்தாறு பேர்களை போட்டிருப்பதால் பலருக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒருவர் வெளியில் போய் விட்டு இரவு 10 அல்லது 11 மணிக்கு வருவார். அந்த சமயத்தில் மற்றொருவர் தூங்கிக்கொண்டிருப்பார். வெளியே போனவர் வந்து கதவை “டக்கு டக்கு” என்று தட்டுவார். தூங்கிக்கொண்டிருக்கக்கூடியவர் எழுந்து அவருக்கு கதவு திறக்கவேண்டும். அப்படி திறக்கும்போது அவர் வெளியிலிருந்து வருகிற வரை வைதுகொண்டே தான் திறப்பார். ஒரு பக்கம் ஒருவர் படித்துக் கொண்டிருப்பார். இன்னொரு பக்கம் இன்னொருவர் தூங்கிக்கொண்டிருப்பார். படித்துக்கொண்டிருப்பவர் தூங்குகிறவருக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும். இப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன ஒரு அறையில் பலரைப் போடுவதால். இப்படிப்பட்ட கஷ்டம் எங்களுக்கு இருந்தாலும் பாதகமில்லை. ஆனால் சட்டசபை சிப்பந்திகளுக்கு சௌகரியங்கள் செய்து கொடுப்பது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவே காரியாலய சிப்பந்திகளுக்கும் அதிகப்படியான சலுகைகள் கொடுத்து இனிமேலாவது காலியாகிற வீடுகளை அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு முதல் ஸ்தானம் கொடுத்து அவர்களுக்கு வீடுகள் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய நண்பர் ஒருவர் தனக்கு சுடு தண்ணீர் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்றும், ஹீட்டர் சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்றும் சொன்னார். ஆனால் நான் சொல்லுகிறது என்னவென்றால், புதிய ஹாஸ்டலில் இருக்கிறவருக்கு எப்பொழுதாவது சுடு தண்ணீர் கிடைப்பதாகத் தெரிய

24th December 1956] [Sri V. Balakrishnan]

வருகிறது; ஆனால் பழைய ஹாஸ்டலில் இருக்கிறவர்களுக்கு சுடு தண்ணீர் கிடைப்பாது. நாங்கலோ காலையில் சீக்கிரமாக எழுந்து சட்ட சபைக்கு 9 மணிக்கு வந்துவிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. எழுந்திருக்கும்போது குளிர் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. போர்வையை எடுத்துவிட்டு வெளியே வரவே முடியவில்லை. பிறகு சுடு தண்ணீர் வேண்டும் என்று கேட்டால் அதை மேலே கொண்டு வருவதற்குள் அது குளிர்ந்து போய் பச்சைத் தண்ணியைப் போலாகிவிடுகிறது. அப்பொழுது பச்சைத் தண்ணீரும் சுடு தண்ணீரும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. அங்கிருக்கிறவருக்கு சுடு தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் காசு இல்லாமல் கிடைக்கிறது. ஆனால் நாங்கள் ஒரு வாங்கிக்கு மூன்று அணை கொடுத்து சுடு தண்ணீர் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதையும் கணம் மந்திரி அவர்கள் கவனித்து அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இனிமேல் நாங்கள் வருவோமோ இல்லையோ அதைப்பற்றி சந்தேகமாக இருக்கிறது. அதனால் வருகிறவர்களுகாவது சௌகர்யங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். எங்களைப்பற்றி ஒன்றும் இல்லாவிட்டால் கூட சர்க்கார் சிப்பந்திகள் எப்பொழுதும் இங்கேயே தான் இருப்பார்கள். அதனால் அவர்களுக்காக நன்மை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு வீடுகள் காலியானவுடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த சட்டசபை கோட்டைக்குப் போகும் சம்பந்தமாக சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. இங்கு சட்டசபை கூடினால் பக்கத்திலுள்ள ஜனங்கள் வந்து பார்ப்பதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கிறது. இது அலங்காரமாகவும் இருக்கிறது. இதை விட்டு பொது தேர்தலுக்குப் பிறகு சட்டசபை கோட்டைக்குப் கொண்டு போகப்போவதாகத் தெரியவருகிறது. ஏற்கனவே இதைப்பற்றி சொன்னபோது அங்கத்தினர்களைப் கேட்காமல் செய்ய மாட்டோம் என்று சொன்னார்கள். தேர்தலுக்குப் பிறகு சட்டசபை அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணிக்கை குறையலாம். அப்பொழுது இதைப்பற்றி யோசிக்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது அங்கத்தினர்கள் சொல்வதை கேட்காமல் அங்கத்தினர்கள் போனபின் மந்திரி சபை இருக்கும்போது இதைச் செய்து விடக்கூடாது. இதை எதிர்த்துச் சொல்வதற்கு ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்கள். இங்கு சட்டசபையை வைத்துக் கொண்டால் அநேகம் ஜனங்கள் வந்து பார்க்கிறார்கள். இட வசதியும் அதிகமாக இருக்கிறது. நம்முடைய யஜ்மானர்களாகிய ஜனங்கள் அங்கு வருவதற்கு வசதி கிடையாது. இடமும் கிடையாது. அங்கு வருவதாக இருந்தால் அதற்கு என்ன தனியாக பஸ் வேறு விட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இங்கு வருவதாக இருந்தால் பஸ் நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் வருகிறது. அவர்கள் வருவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. அங்குள்ள காலரியில் நூறு அல்லது இருநூறு பேர்கள் தான் உட்காரலாம். இங்கு அதிகப்படியாக உட்காருவதற்கு இடம் இருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் உத்தேசித்து சட்டசபையை கோட்டைக்குக் கொண்டுபோகக்கூடாது என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது திடம் செய்யாவிட்டாலும் அதைப்பற்றி பொதுத் தேர்தல் நடந்தபின் வரப்போகும் அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு முடிவு செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது. வரப்போகும் சட்டசபை மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு முடிவு செய்வதற்கு விட்டுவிடலாம்.

நில வருமான மந்திரி அவர்கள் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதைப்பற்றிச் சொன்னார். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பது சம்பந்தமாக சொல்லும்போது டாமிருட்டி கொள்கையை அனுசரிக்கும்போது விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான இடஞ்சலும் ஏற்படக்கூடாது. முதலில் டாமிருட்டி என்ன என்பதை தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஒருவன் நூறு ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தால் அவன் வட்டியே நூறு ரூபாய் கொடுத்துவிட்டால் அப்படி கடன் வாங்கியவன் அதற்கு மேற்கொண்டு வட்டி செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற கொள்கைதான் டாமிருட்டி என்று

[Sri V. Balakrishnan] [24th December 1956]

சொல்வது. இந்தப் பழக்கம் புதுக்கோட்டையில் இருந்தது. அப்படிப்பட்ட முறையில் இப்பொழுதும் நடைபெறவேண்டும். சென்னை சம்பந்தப்பட்ட வசரையில் அப்படிப்பட்ட சட்டம் கிடையாது. நான் இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லும்போது கனம் என். ரத்தன கௌண்டர் அவர்கள் இதை கனம் மந்திரி அவர்கள் கேட்கவிடாமல் பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். டாம்ரூபுட் சட்டம் ஓரளவு விவசாயச் சட்டத்தில் இருக்கிறதேயொழிய அதிலுள்ள சளைகாய்க்கள் விவசாயிகளுக்குக் கிடப்பதாக இல்லை. நூறு ரூபாய் கடன் வாங்கினால் கடன் வாங்கியவன் எழுபது ரூபாய் வட்டி கொடுத்த பிறகு மறுபடியும் டாம்ரூபுட் கொள்கைப்படி அவன் மறுபடியும் வட்டி நூறு ரூபாய் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று சொல்வதால் கடன் கொடுத்தவன் நூறும், நூறும் எழுபதுமாக இருநூற்றெழுபது ரூபாய் வாங்கிக் கொள்வதாக ஏற்படுகிறது. இப்படி இருக்கக்கூடாது. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்த போது அங்கே இருந்தபடி இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நூறு ரூபாய் கடனுக்கு வட்டி நூறு ரூபாய்க்கு மேல் போகக்கூடாது. இப்பொழுது சோஷலிச சமுதாய அமைப்பில் எல்லாம் நடைபெறவேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது டாம்ரூபுட் கொள்கையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கொள்கை பரிபூரணமாக விவசாயிகள் அனுபவிக்கும்படியாக இருக்கவேண்டும். அதற்குத் தக்கபடி துரிதமாக ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற கூட்டத்தில் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி குறிப்பிட்டேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சர்க்கார் வேலைகளைப் பார்க்கும்போது அவர்களுக்கு வேண்டிய பேப்பர்கள், மை, பேனா முதலியவைகள் சப்ளை செய்வது இல்லை என்று புகார் இருப்பதாகவும் அதை கவனித்து அவர்களுக்கு எல்லாம் சப்ளை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொண்டேன். அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது அப்படி சப்ளை பண்ணாமல் இல்லை. சப்ளை செய்து கொண்டு தான் இருக்கிறோம் என்று பதில் சொன்னார். ஆனால் பின்னுடி விசாரித்தபோது அப்படி சப்ளை செய்யப்படவில்லை என்றுதான் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி பக்கத்திலுள்ள தாலுகா ஆபீஸ்களில் போய் விசாரித்தால் தெரியவரும். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னால் அதை நம்ப வேண்டியது தான். ஏனென்றால் அவர் சொல்வது எல்லாம் உண்மையாகத்தான் இருக்கும். நல்ல மனப்பான்மையுள்ளவர் இருந்தாலும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சொன்னதில்பேரில் தான் மறுபடியும் அதைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். அவர்கள் தான் இப்படியும் சொன்னார்கள். அதாவது பக்கத்திலுள்ள திருவள்ளூர், சைதாப்பேட்டை முதலிய இடங்களில் அப்படி சப்ளை செய்கிறார்கள் என்று விசாரிக்கச் சொல்லவும், அப்படி விசாரித்தால் நிலைமை நன்றாகத் தெரியவரும். ரிஜிஸ்தர்களைப் பார்த்தால் தெரியும் என்று அவர்கள் தான் இப்படி விசாரிக்கச் சொன்னார்கள். அதையே தான் நானும் சொல்லுகிறேன். அங்குள்ள ரிஜிஸ்தர்களை வாங்கிப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு சப்ளை செய்வதும் செய்யாமல் இருப்பதும் நன்றாகத் தெரியும். வெள்ளைக்கார ராஜ்யத்தில் அவர்களுக்கு இப்படி சப்ளை செய்து வந்தார்கள் என்றும் காங்கிரஸ் சர்க்கார் வந்த பிறகு அப்படி சப்ளை செய்வது கிடையாது என்றும் தாங்களாகவே தங்களுடைய சொந்தச் செலவில் எல்லாச் சாமான்களையும் வாங்கிக் கொள்வதாக அவர்கள் புகார் செய்கிறார்கள். இதைப்பற்றி சரிபத்தில் அவர்கள் மாநாடு நடத்தியபோதும் சொல்லியிருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. ஆகவே பக்கத்திலுள்ள தாலுகா ஆபீஸ்களிலுள்ள ரிஜிஸ்தர்களை வாங்கிப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அச்ச ரசீதுகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னேன். கிராமங்களில் விவசாயிகள் பணம் செலுத்தினால் இப்பொழுது அச்ச ரசீதுகள் கொடுப்பது இல்லை. சமீபத்தில் கூட திருநெல்வேலியில் ஒரு கேஸ் நடந்திருக்கிறது. இது சம்பந்தமான கேஸ் அது. அச்ச ரசீது கொடுக்காமல் இருப்பதால் எவ்வளவு ஆபத்து வருகிறது என்பது அந்தக் கேசிலிருந்து

24th December 1956] [Sri V. Balakrishnan]

நன்றாகத் தெரியவரும். திருநெல்வேலியில் ஒரு கிராம முன்சீப் விவசாயிகளிடமிருந்து கடன் பணம் வாங்கி அதைச் சர்க்காருக்குச் செலுத்தாமல் இருந்ததால் அவர் பேரில் கேஸ் தொடரப்பட்டிருக்கிறது. அவர் அந்தப் பணத்தைக் கையாடல் செய்திருப்பதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அவர்பேரில் குற்றம் சாட்டப்பட்டு அவரை தண்டித்து ஜெயிலுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் அங்கு அச்ச ரகிது கொடுக்காமல் இருந்ததுதான். இதை அனுபவத்தில் எடுத்துக்கொண்டு இப்பொழுது சர்க்கார் ஒரு புதிய உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது 1956-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 28-ந் தேதியில் இந்த ஆர்டர் போடப்பட்டது.

இந்த உத்தரவின் நம்பர் 121056. இது 1956-ம் வருஷம் ஆகஸ்டு 10-41 மாதம் 28-ந்தேதி பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் பிரகாரம், இனிமேல் கிராமமுன்சீப் விவசாயக் கடனை வசூல் செய்தால், அவ்வாறு வசூல் செய்த கணக்கை அன்றாடம் எழுதி அந்தக் குறிப்பை கர்ணத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். மணியக்காரர் அந்தப் பணத்தை செலுத்தத் தவறி அதை கையாடினால் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால் அந்தக் குற்றத்திற்காக மணியக்காரரும், கர்ணமும் ஜெயிலுக்குப் போகவேண்டும் என்று அந்த உத்தரவில் கண்டிருக்கிறது. இது எவ்வளவு தூரம் நியாயம் என்று கேட்கிறேன். யாரிடத்தில் அந்தப் பணம் செலுத்தப் படுகிறதோ அதைப் பெற்றுக் கொண்டவர்களைத்தான் அந்தப் பணத்திற்கு ஜவாப்தாரி ஆக்கவேண்டும். அநேக கிராமங்களில் மணியக்காரருக்கும், கர்ணத்திற்கும் ஒற்றுமை இல்லாததால் மணியக்காரர் கர்ணத்தையும், கர்ணம் மணியக்காரரையும் ஜெயிலுக்கு அனுப்புவதற்கு முயற்சி செய்வார்கள். கடைசியில் இது ஒரு ஆபத்தான நிலைக்குக் கொண்டு போய்விடும் என்பதை கணம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் N.G.O.-க்களுக்கு அவர்களுடைய பஞ்சப்படியில் ஐந்து ரூபாய் உயர்வு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் மானிட வர்க்கத்திற்கே அன்புடன் அரும்பணி செய்யும் நர்சுகளுக்கு இந்தப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆஸ்பத்திரியில் வேலை செய்யும் U.D., L.D. சிஸ்டர்களுக்கு N.G.O. வினர் என்று கருதப்படுகின்றனர். நர்சுகளை மட்டும் ஏன் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கணம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்கிறேன். இதற்கு முன்பு இருந்த மந்திரி நர்சுகளிடப்பேரில் பற்றுதல் வைத்திருந்தார். (சிரிப்பு.) இப்பொழுது அவருக்கு வாரிசாக வந்திருக்கும் புதிய சகாதார மந்திரி இன்னும் அதிகமாகப் பற்றுதல் காண்பிக்கவேண்டுமென்று நர்சுகளின் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

புதுக்கோட்டையில் ராஜர் கல்லூரியும், ராணி கல்லூரியும் இருக்கின்றன. நீண்ட காலமாக அங்கு தலைமை ஆசிரியர் ஒருவரையும் நியமிக்காமல் இருக்கிறார்கள். இதனால் பையன்ஸ்கிடத்தின் கட்டுப்பாடு இல்லாததோடு ஆசிரியர்களுக்குள்ளேயும் சண்டை சச்சரவுகள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. புதுக்கோட்டையில் எவ்வளவு அழகாக, கட்டுப்பாட்டிலும், திறமையுடனும், நிர்வாகம் நடந்துவந்திருக்கிறது என்பது அந்த நிர்வாகத்தை நடத்தியவனான எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நிர்வாகத்திலுள்ள குறைகளை நாங்கள் அப்பாலைக்கக்கபோது கவனித்து வந்தோம். சுமார் இரண்டரை ஆண்டு காலமாக அந்தக் கல்லூரியில் தலைமைஆசிரியர் இல்லை என்றால் சபாபடி நிர்வாகம் நடைபெறுமென்று கேட்க ஆசை படுகிறேன்.

சென்ற ஐந்தாண்டு காலமாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஏராளமான பணம் விரயமாக்கப்படுகிறது. இப்பொழுது நிறைவேற்றப் பட்டு திட்டங்களுக்கெல்லாம் செலவிடப்படும் பணம் ஒழுங்காக செலவழிக்கப் படுகிறதா என்பதை பரிசீலிக்க ஒரு High Level கமிட்டி ஏற்படுத்தினால் அதன் உண்மை விளங்கும். காங்கிரஸ்காரர்களைக் கேட்பால் பணம் ஒழுங்காகத்தான் செலவழிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுவார்கள். எதிர்க்கட்சி காரர்களைக் கேட்பால் பணம் சரியாய் செலவிடப்படவில்லை என்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே ஒரு ஹைகோர்ட்டு நீதிபதி retire-ஆன ஒரு I.C.S. அதிகாரி, பிரதம காரியதரிசி, அல்லது டெவலப்மென்ட் கமிஷனர் ஆக

[Sri V. Balakrishnan] [24th December 1956]

மூவர் கொண்டு ஒரு கமிட்டியை நியமித்து இந்தத் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் ஒழுங்காக செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதை விசாரித்து ஒரு அறிக்கை விட வேண்டும். இப்பொழுது “சண்டக்காய் கால் பணம்” சமைசுலி முக்கால் பணம்” என்ற ரீதியில் தான் பணம் செலவாகிறது. இந்தத் திட்டங்களின் பெயரால், ஆளும் கட்சியை சேர்ந்தவர்களுக்கு எவ்வளவு சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவு சலுகைகளும் கொடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் சில அரிய கருத்துகளை சொன்னார்கள். அவைகள் பொன் எழுத்தில் பொறிக்கப்பட வேண்டியவை. அரசாங்கம் பாரபட்சம் இல்லாமல் நடந்தால்தான் ஜனநாயகம் தழைத்தோங்கி மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ முடியும். ஆகவே “Community Projects” நிறைவேற்றப்படும் இடங்களில் அந்தத் திட்டங்களுக்காக செலவாகும் பணம் சரியாக செலவிடப்படுகிறதா என்று பரிசீலனை செய்ய கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Only one hour has been allotted for this business but the hon. Member has already taken more than fifteen minutes.

* SRI P. CHELLATHURAI : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சனம் முன்பு விவாதத்திலிருக்கும் மானியங்களை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். நாடு விடுதலை அடைந்தபிறகு சுதந்திர பூமியில் மடியப் போகிறோம் என்ற ஆனந்தம் ஒரு புறம் இருக்க, அண்மையிலே நிதி மந்திரி அவர்கள் அறிவித்தபடி விவரவிலையே தமிழ்த் தாய் அரியணையில் அமரப் போகிறாள் என்ற செய்தி உலகில் உள்ள தமிழ்ப் பெரு மக்களுக்குப் பேரானந்தத்தை உண்டாக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. நமது அமைச்சர் குழுவின் நல்ல எண்ணத்தான் நமது மக்களுக்கு அதிக நன்மைகளைச் செய்வதெனினார்கள் என்பதைப்பற்றி யாருக்கும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. ஆனால், கூடிய சீக்கிரம் பொதுத் தேர்தல் வரப்போகிறது என்ற காரணத்தினால், அரசாங்கம் மக்களுக்கு அறவே ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சிலர் எடுத்துச் சொல்லுவதை மிகவும் நன்றிகெட்ட செயல் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அரசாங்க இயந்திரத்தை எவ்வளவு தூரம் முருக்கிவிட்டபோதிலும், ஒரு சில அதிகாரிகள் ஒத்துழைக்க மறுப்பதினால் குறித்த காலத்தில், ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில், குறிப்பிட்ட நன்மையைச் செய்ய முடியாமல் போகிறது என்பதை மிகவும் வருத்தத்துடன் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

“பட்ட காலிலே யரும், கெட்ட குடியே கெடும்” என்பதற்கொப்ப, ராமநாதபுரம் ஜில்லா மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாகவே இருக்கிறது. சமீபத்தில் ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளத்திற்கு முன்பு தொடர்ச்சியாக காலா காலத்தில் அளவோடு மழை பெய்யாததினால் பலமுறை பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் குழுவின் நன்கு அறிவார்கள். பஞ்சம் ஏற்படும் காலங்களில் எல்லாம் அடுத்து இருக்கிற தஞ்சை போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று தஞ்சம் புகுவதைத் தவிர, வேறு எந்த விதமான நீர்ப்பாசன உதவியும் இந்த ஜில்லா மக்களுக்கு கிடைக்கவில்லை உலாவு உற்பத்தியை பெருக்குவதே அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம். ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் நீர்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு எந்த ஜீவ நதியும் அங்கு ஓடவில்லை. மலை நாடுகளில் ஓடுகின்ற நதிகளின் தண்ணீர், அந்த நாட்டு மக்களுக்கும் பிரயோசனம் இல்லாத வகையில் வீணாகக் கடலில் போய் விழுகிறது. ஆனால் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக அப்படி வீணாகப் போகும் தண்ணீரை நாம் உபயோகிக்க கூடாது என்று வேண்டுமென்றே பிடிவாதமாக கேரள அரசாங்கம் மறுப்பது நமது அரசாங்கத்திற்கு தெரியாத விஷயமல்ல. அரசியல் நிர்ணய சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்து, அம்மாதிரி வீணாகப் போகும் தண்ணீரை ராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற பற்றுக்குறை ஜில்லாக்களுக்கு பிரயோசனமாகும் வகையில் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்போவதாக அமைச்சர் குழுவிலேயே ஒரு சிலர் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி உடனடியாக ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

24th December 1956] [Sri P. Chellathurai]

இராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் திருவாடானை தாலுகாவில் நீர் ஊற்றுக்கள் அதிகமாக உள்ள பிராந்தியங்களும் கூட குறைவு. போதிய அளவு தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய நல்ல தண்ணீரும் கிடைப்பதில்லை. இந்த வகையிலே அரசாங்கத்தின் எந்த விதமான முயற்சியும் அங்கு பலன் கொடுப்பது இல்லை. ஆகவே, மின்சார வசதியை மிக்க விரைவிலே அந்தத் தாலுகா மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-51
a.m.

அரசாங்கம் மிக் நல்ல காரியங்களெல்லாம், குறிப்பாக திருவாடானை தாலுகாவிலும் செய்திருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்க இல்லை. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை இரண்டு வட்டங்களாகப் பிரித்து அங்கு அமுல் நடத்தப்படுகிறது, அரசாங்கத்தின் உத்தரவுபடி, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் அமுலில் இருக்கிற பகுதிகளில் மின்சார வசதி கொடுப்பதிலே முதல் சலுகை காட்டவேண்டுமென்று குறித்திருக்கிறார்கள். என்ற போதிலுங்கூட, திருவாடானைத் தாலுகாவிலும் அதை அடுத்துள்ள தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுல் நடந்துகொண்டிருக்கிற தாலுகாக்களுக்கும் இன்னும் மின்சார வசதி கொடுக்கப்படவில்லை. அதன் காரணத்தை அரசாங்கம் கண்டுபிடித்து, விரைந்து, நீர்ப்பாசன வசதிக்காக முதல் சலுகை கொடுத்து உடனடியாக மின்சார வசதி கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுல் இருக்கும் இடங்களிலே கையாள வேண்டிய என்னு அபிப்பிராயம் ஒன்று. அன்பினாலே, மக்களை வசப்படுத்தி ஒத்துழைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும் என்பது எளிதல்ல என்பதே. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களுக்கு ஆகும் செலவில் அரசாங்கம் கொடுக்கும் பாதித் தொகையுடன் மக்கள் மற்றொரு பாதிப் பகுதியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். இராமனாதபுரம் ஜில்லாவின் கீழ் பகுதியானது பொருள்தார வகையிலே

* **SRI S. JAYARAMA REDDIAR :** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் திரு செல்லதூரை அவர்கள், ஒரு சமயத்தில் திருவாடானை தாலுகாவில் நீர் ஊற்றுக்கள் சரியாக இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் தண்ணீர் இறைப்பதற்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்கிறார். கேட்ட நீரை நல்ல நீர் ஆக்குவதற்கு மின்சாரம் பயன்டடாது. ஆகையால், பிற்போக்கு தாலுகாவை அபிவிருத்தி செய்ய வேறு மாற்று யோசனைகள் சொல்ல வேண்டுகிறேன்.

SRI P. CHELLATHURAI : மின்சாரம் அங்கு விரைவில் கிடைக்கும்படி துரிதப்படுத்துவது சர்க்காரின் நோக்கமாக இருந்தால் வேண்டும். அங்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு தக்க ஊற்றுக்கள் இல்லாவிட்டாலும்கூட, அரசாங்கத்தின் திட்டப்படி தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுல் நடக்கும் காரணத்தால் குடிசைத் தொழிலுக்கு மிக்க அததியாவசியம் மின்சாரம். ஆகையால், விரைந்து கொடுக்கப்படுமானால், வறுமையிலே வாடிக்கிடக்கும் மக்களுக்கு தக்க சமயத்தில் பக்குவமான உதவி செய்ததாக ஆகும் என்பதுதான் எனது தாழ்மையான கருத்து.

தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலே மக்களின் பங்கைக் கொடுக்க இயலாத அவ்வளவு மேசமான நிலையில் எங்கள் தாலுகா மக்கள் வறுமைப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள். பணமாக இல்லாவிட்டாலுங்கூட உழைப்பாகவாவது கொடுத்தல் வேண்டுமென்ற வகையிலே திட்டம் இருக்கிறது. உழைப்பாகவும் அவர்கள் கொடுக்க வசதியற்ற நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அடுத்ததெது பஞ்சம் ஏற்படுவதால் அவர்களுக்கு நிரந்தர சொத்தாக இருக்கும் உழைப்பை மற்றவர்களுடைய நலத்துக்காக கொடுத்து, அதன்மூலம் கிடைக்கும் வருவாயைக்கொண்டு பிழைப்பு நடத்த வேண்டிய நிற்ப்பந்த நிலையில் இருக்கும் காரணத்தால் உழைப்பையாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் போட்டிருக்கும் உத்தரவு சரியல்ல. ஆகையால், இந்த தாலுகாவிற்கும் இதபோன்ற பிற்போக்கு தாலுகாவி

[Sri P. Chellathurai] [24th December 1956]

லுள்ள மக்களுக்கு விதி விலக்கு கொடுத்து அரசாங்கத்தின் முழுச் செலவிலே பல்வேறு திட்டங்களையும் அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை.

அடுத்தபடியாக, அரசாங்கம் போகின்ற வேகத்திற்கு அதிகாரிகளில் சிலரும், மக்களில் சிலரும் ஒத்துழைக்க மறுக்கிறார்கள், என்று நான் சொன்னேன். அரசாங்கத்தின் நல்ல எண்ணங்களுக்கேற்ப திட்டங்களெல்லாம் சிறந்த முறையில் நடைபெற வேண்டுமானால், இன்னும் முழு மூச்சோடு வேலை செய்ய போதிய ஊதியம் கொடுத்து அரசாங்க இயந்திரம் முடுக்கிவிடப்படவேண்டும் என்பது என்னுடைய எண்ணம். உதாரணமாகக் கூறவேண்டுமானால், இரண்டு முன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக திருவாடாளை தாலுகா கச்சேரி நிலையத்திலே பந்தோபஸ்தான இடத்திலே வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு சுழல் துப்பாக்கி (ரிவால்வர்) மறைந்து போயிற்று. அதைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு திறமையுள்ள அதிகாரி நியமனம் செய்யப்பட்டார். நியமிக்கப்பட்டவர் திறமை குறைவானவர் அல்ல. மிக்க திறமை சாலிதான். இருந்தாலும், தாலுகாவில் பெரிய மனிதர் ஒருவர் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்ற காரணத்தாலே இன்று வரைக்கும் எந்தவிதமான துப்பும் துலக்கப்படவில்லை, என்பதைக் காண்கிறோம். இது சம்பந்தமாக சென்ற ஆண்டில் கனம் நிதி அமைச்சரவர்களுக்கு இதுபற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தேன். “விளக்கம் எழுதிக் கொடுங்கள் வேண்டுமெனச் செய்கிறேன்” என்று சொன்னார்கள். அன்றே எழுதிக் கொடுத்தேன். ஒரு ஆண்டு கழிந்த பிறகும்கூட சுழல் துப்பாக்கி கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பதைக் கவனிக்கும்போது பெரிதும் வருத்தப்படாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இதுபோன்ற காரியங்களெல்லாம் இவ்விதம் நடக்குமானால், பிற கட்சிகள் என்னமாகப் பேசுவதற்கு இடம் உண்டாய்விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஒரு திட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னால், திட்டத்திற்கு சர்க்காரின் அங்கீகாரத்தைப் பெற வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு அனுப்பி இரண்டு ஆண்டுக்குப் பிறகும்கூட அந்த அங்கீகாரம் கிடைக்காத நிலைமையில் திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்படாமல் இருக்கிறது. அரசாங்க நிதி வருஷம் முடிவதற்கு ஓர் இரு மாதங்களுக்கு முன்பு அங்கீகாரம் வருவதால், திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள இயலாமல் பணம் செலவு செய்யப்பட முடியாமல் போய் விடுகிறது. அங்கீகாரம் வந்த பிறகு, மழை பெய்து, வேலை செய்வதற்கு ஆள் கிடைக்காத காரணத்தினால் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதில்லை. குறிப்பிட்ட திட்டத்திற்கு ஒதுக்கிய பணத்தைச் செலவழிக்க முடியாமல் இப்படி கடைசி நேரத்தில் அங்கீகாரம் வருவதால், எஞ்சி இருக்கும் பணத்தை வேறு ஜில்லாக்களில் நடைபெறும் திட்டத்திற்கு மாற்றிவிடுகிறார்கள். ஆகையால், அந்தத் திட்டத்திற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்காமல் காலம் கடந்து போனது அரசாங்கத்தின் குற்றமே யொழிய, அங்கு இருக்கும் மக்களுடையவோ, அதிகாரிகளின்னுடையவோ குற்றம் அல்ல. இதுபோன்ற காரியத்தில் அரசாங்கம் நிர்வாக இயந்திரத்தை முடுக்கிவிட முயற்சி எடுக்கவேண்டுமென்று தாழ்ந்த விண்ணப்பத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : உதவி சபாநாயகர் அவர்

10-38 a.m. கனே, இந்த விவாதத்திலே பதில் சொல்லக்கூடிய விஷயங்கள் அதிகமாக இல்லை என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். ஏனென்றால், இன்றைக்கு விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய விஷயங்கள், இந்த சப்ளிமெண்டரி பட்ஜெட்டிலே கண்டிருக்கக்கூடிய விஷயங்கள் என்னவோ அவைகளைப்பற்றித்தான் இந்த விவாதத்திலே குறிப்பிட முடியும். இருந்தாலும், அதிலே சொல்லக்கூடிய விஷயங்கள் அதிகமாக இல்லாததால், பல்வேறு முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றியும் கனம் அங்கத்தினர்கள் இங்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜு அவர்கள் பேசும்போது, அலுமினியம் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதைப்பற்றி முக்கியமாக குறிப்பிட்டார்கள். சேலத்திலே அலுமினியம் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கு

24th December 1956] [Sri C. Subramaniam]

என்ன முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன, இப்பொழுது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்று கனம் அங்கத்தினர்கள் அறிய ஆவலாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நேற்றையதினம் மத்திய அரசாங்க அமைச்சர் ஸ்ரீ மொராராஜி தேசாய் அவர்கள் பத்திரிகை நிருபர்களிடத்திலே பேசும்போது இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அலுமினியத்தைப் பொறுத்த மட்டில், சேலத்தில் உண்டியாக இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இரும்பு உருக்குத் தொழிற்சாலையை நிறுவுவது என்பது பின்னால் யோசித்துச் செய்யவேண்டிய விஷயம். ஏனென்றால், அதற்குவேண்டிய மூலப் பொருளில் முக்கியமான நிலக்கரி எந்த முறையிலே அமைகிறது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு, அதுபற்றி முடிவு செய்யவேண்டுமென்று அவர் அறிவித்திருக்கிறார்.

அலுமினியத் தொழிற்சாலை மட்டுமல்ல, இரும்பு உருக்குத் தொழிற் சாலை மட்டுமல்ல, நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் இன்னும் என்ன என்ன தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த முடியுமோ, அந்தத் தொழிற்சாலைகளை எல் லாம் அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு எல்லா முயற்சிகளும் சென்னை சர்க் கார் எடுத்து வருகிறது; மத்திய சர்க்காரும் எடுத்து வருகிறது என்பதை எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் நான் வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். ஆகையால், தமிழ்நாடு ஏதோ புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்கிற வாதம், தேர்தல் வாதமாக வேண்டுமானால் இருக்கலாமே யொழிய வேறு ஒன்றுமல்ல. இன்றைக்கு உண்மையிலேயே நமக்கு இருக்கும் வசதிகளை வைத்துக்கொண்டு, எந்த எந்த தொழிற்சாலைகளை இங்கு ஏற்படுத்த முடியுமோ அந்தத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு எல்லா முயற்சி களும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாம் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டிய முக்கியமான விஷயம் ஒன்று என்னவென்றால், பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துவதற்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியது நிலக்கரி. அதை இப்பொழுது பூமியிலிருந்து வெட்டி எடுப்பதற்குத் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அந்தத் திட்டம் எவ்வளவு தூரம் வெற்றி பெறும், கிடைக்கும் நிலக்கரியின் தன்மைக்கேற்ப எந்த தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்க முடியும் என்பதைப்பற்றிய பரீட்சை முடிவடைய வேண்டும். அந்தப் பரீட்சையின் முடிவு என்னவோ அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டதான் மற்ற தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த முடியும். நாம் ஏதோ பல தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுவெண்டு மென்று சொன்னாலுங்கூட, இந்த அடிப்படையான காரியங்கள் முடியும் போதுதான் அந்தத் தொழிற்சாலைகளை யெல்லாம் நாம் ஏற்படுத்த முடியும். அப்படிச் செய்வதைவிட்டு, நிலக்கரி இல்லாமலேயே தொழிற் சாலையை வைத்துவிட வேண்டுமென்று சொன்னால், இயந்திரங்களை வேண்டுமானால் வாங்கி அருக்கி வைத்துவிடலாம்; அதற்காக கட்டப்படுகக்கூட கட்டி விடலாம்; ஆனால், உபயோகப்படுத்த வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கும்போதுதான் தொழிற்சாலையை நல்ல முறையில் அமைக்கமுடியும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களும் உணர்வர். ஏதோ தேர்தல் வாதத் திற்காக அவர்கள் இப்பொழுது சொன்னாலுங்கூட, இந்த அடிப்படையான உண்மைகளை அவர்கள் உணர்ந்தே இருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன், பரம்பிகுளத் திட்டத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். மாற்றி அமைக்கப்பட்ட ஒரு திட்டத்தின்படி கோர ராஜ்யத்திற்குள் இந்த அணையை கட்டாமல், நமது ராஜ்ய எல்லைக்குள்ளேயே கட்டமுடியும் என்பது பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகளெல்லாம் இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கக்கூடிய விஷயங்கள். பரிசீலனை முடிந்த பிற்பாடுதான் எந்த இடத்தில் இந்த அணையை கட்ட முடியும், எந்த விதத்தில் இந்தத் திட்டம் ஏற்படுமென்று இறுதி முடிவு செய்ய முடியும். அவைகளுக்கெல்லாம் மேலாக, இப்பொழுது zonal கவுன்சில்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். Zonal கவுன்சிலில் ராஜ்யங் களுக்குள்ளேயே இதுபற்றி விவாதித்து இருக்கக்கூடிய இயற்கை வசதியை, தண்ணீர் வசதியை எப்படி நல்ல முறையில் உபயோகப்படுத்த முடியும் என்ற ஒரு முடிவுக்கு வரலாம். பரம்பிகுளத் திட்டம் எங்கே அமைப்பது,

[Sri C. Subramaniam] [24th December 1956]

எந்த அளவுக்கு அமைப்பது, தண்ணீரை எப்படி பிரயோஜனகரமான முறையில் உபயோகப்படுத்துவது என்பது பற்றி அப்பொழுது ஒரு முடிவு ஏற்படும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். பரம்பிகுளத் திட்டத்தில் இரண்டு ராஜ்யங்களையும் சேர்ந்த ஆறுகள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால், அதற்குத் தகுந்தபடி இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள். இரண்டு ராஜ்யங்களிலும் இருக்கக்கூடிய வசதிகளை அனுசரித்து எந்த முறையிலே தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்று முடிவு சொல்லக்கூடிய ஒரு அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு நம்மிடையே ஏதாவது தகராறுகள் இருந்தால் அதை முடிவு செய்து கொள்ளலாம். இரு ராஜ்யங்களும் ஒன்றுபட்டு, மன ஒற்றுமையுடன் இயற்கை வசதிகளை நல்ல முறையிலே உபயோகப்படுத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் நம்முடைய சென்னை ராஜ்யமும் முன்னேற முடியும், கோள ராஜ்யமும் முன்னேற முடியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. நல்ல ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மையுடன் ஒற்றுமை மனோபாவத்துடன் இரண்டு ராஜ்யங்களும் முன்னேற வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே பிரச்சனைகளை நோக்குவோமானால், இதிலே ஒரு சமூகமான முடிவு காண்பது கஷ்டமாக இருக்காது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இவைகளை யெல்லாம் அலசிப் பார்த்து கடைசியிலே ஒரு நல்ல முடிவு செய்வதான சரியே தவிர, ஒரு வருக்கொருவர் அவநம்பிக்கையுடன் நோக்கிக்கொண்டிருப்பது சரியல்ல என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீ நாகராஜன் அவர்கள் ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர் ஜில்லாவுக்கு ரூபாய் 14 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் அது எந்த விதத்திலும் உபயோகப்படுத்தப்படவில்லை என்று சொன்னார். இதைக் கேட்பதற்கே மிகவும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. பல ஜில்லாக்களில் கொடுத்த பணம் போதாமல் மேலும் அதிகப்பணம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் மட்டும் கொடுத்த பணம் உபயோகப்படுத்தாமலே தேங்கிக் கிடப்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அதில் இருக்கக்கூடிய தடங்கல்கள் என்ன என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து அது விஷயமாக முடிவு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இலவச சம்பளம் கொடுப்பதிலே பெற்றோர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருக்கிற வருமான வரம்பை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்னும் அதிகப்படுத்துவது அவசியமாக இருக்கலாம். இப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற வருமான வரம்பில் இருக்கக்கூடிய எல்லா வகுப்பினர்களுக்கும் நாம் இந்தச் சலுகை கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டால், அதற்கு மேல் எவ்வளவு அதிகரிக்க முடியும் என்பதுபற்றி யோசிக்கவேண்டும். இதைவிட முக்கியமானது நம்முடைய நாட்டில் ஏழைகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை முதலில் கிடைப்பது மிகவும் அவசியம் என்ற முறையிலே இந்த வருவாய் வரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு இருக்கக்கூடிய நிதி வசதி, மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கல்வி வசதி இவைகளைப் பின்னர் பரிசீலித்து ஆலோசனை செய்து இந்த வருமான வரம்பை எந்த அளவுக்கு உயர்த்தலாம் என்று முடிவு செய்வதுபற்றி எந்த விதமான கஷ்டமும் இருக்காது. ஆனால் உடனடியாக இதை இப்பொழுது உயர்த்துவது அவ்வளவு சரியல்ல என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். பின்னால் இதை புனராலோசித்து செய்யலாம் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசினார்கள். இந்த உபரிமானியக் கோரிக்கையில் எழாத விஷயங்களைப்பற்றிக்கூட அவர்கள் மிகவும் ருசிகரமாகப் பேசினார்கள். சட்ட சபையில் எல்லோரும் எப்பொழுதும் முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றியே சர்ச்சை செய்துகொண்டிருந்தால் அது ஒரு சமயம் அலுத்துவிடும். அதற்கிடையே நம் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் ருசிகரமான பிரச்சனைகளைப்பற்றிப் பேசி நம்மை மகிழ்விக்கிறார்கள். இந்த வகையிலே நான் அவர்களை மிகவும் பாராட்டு

24th December 1956] [Sri C. Subramaniam]

கிறேன். நாடகம், சர்க்கஸ் இவைகளில் கூட இதுமாதிரி மகிழ்விக்கக்கூடிய நபர்கள் பிரத்தியேகமாக இருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி நமது சட்டசபையிலும் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் அமைந்திருக்கிறார்கள். நாம் எல்லோரும் அதுபற்றி சந்தோஷப்படுகிறோம், மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அவர்கள் தொடர்ந்து இந்தச் சேவையை செய்வார்கள் என்றே நம்புகிறேன். (சிரிப்பு).

SRI P. CHELLATHURAI : ஒரு செய்தி அறியும் பிரச்சனை; கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது, கனம் பாலகிருஷ்ணன் போன்று விகடம் செய்யவர்கள் சர்க்கஸ், நாடகம், சினிமா இவைகளிலும் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், அவர் ஒரு கோமாளிப் பெரியார் என்பது அமைச்சர் அவர்களின் கருத்தா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அந்தப் பெயரெல்லாம் நாடகம், சினிமா சர்க்கஸ் இவைகளில் பெருந்தேஜை ஒழிய, நம்முடைய சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கு பொருந்தாது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் செய்துவரும் சேவையை எல்லோரும் ருசிக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் அவர்களே உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறுபடியும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்றபடி ஸ்ரீ செல்வதுரை அவர்களும் பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசினார்கள். நீர்ப்பாசன வசதி செய்துக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றியும் அதற்காக கேரள ராஜ்யத்திலிருந்து தண்ணீரை கொண்டு வரவேண்டுமென்பது பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்கள். இவைகளுள்ளும் சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருந்து வருகின்றன. இவைகளை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்ததற்காக நான் அவர்களுக்கு என் நன்றியை செலுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் கூட கொஞ்சம் விவாத வரம்புக்கு அப்பால் பேசிவிட்டேன். இருந்தாலும், உப மாண்ய கோரிக்கைக்கு அப்பால் பல பிரச்சனைகள் சபை முன்பு கொண்டுவரப்படும்பொழுது அவை பற்றி கொஞ்சம்கூட பதில் சொல்லாவிட்டால் சரியாக இருக்காது என்ற காரணத்தினாலே சுருக்கமாக இவைகளுக்கெல்லாம் பதில் அளித்தேன். ஆனால் இதற்கு மேல் இந்த விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லக்கூடிய அவசியம் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. R. NAGARAJAN : On a point of information, Sir. The Hon. Minister has not mentioned anything in his reply about the Vidur Project to which I referred. Even though funds have been provided for that project in the current year's Budget, it has not yet been taken up.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I am not an Encyclopædia carrying all the information in my head. I do remember about that project. But I am sorry I am not in a position to give details about it. If the hon. Member is interested, he may come to my room and I shall try to find out the stage at which it stands and to give all the information he wants.

IV.—GOVERNMENT RESOLUTION.

INCREASE IN THE STRENGTH OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“This House recommends to the Government of India that the strength of the Madras Legislative Council be raised to 63 and that the numbers to be filled by persons elected by the electorate referred to in sub-clauses (a), (b), (c), (d) and (e) of clause (3) of Article 171 of the Constitution shall be 21, 6, 6, 21 and 9 respectively.”

[Sri C. Subramaniam] [24th December 1956]

இப்பொழுது அரசியல் சட்டம் கவுன்சிலில் பொறுத்தவரையில் திருத்தப் பட்டிருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். 171-ஆவது article-ன்படி ஒரு ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய மேல் சபையின் அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை கீழ் சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கைக்கு நான்கில் ஒரு பங்குக்கு மேலாக இருக்கக்கூடாது என்பது தான் முன்பு இருந்த விதி. இப்பொழுது அதை மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று திருத்தி இருக்கிறார்கள். 50 அல்லது 48 என்று நிர்ணயம் செய்தபொழுது நான்கில் ஒரு பங்குக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அந்த எண்ணிக்கையை நிர்ணயம் செய்தோம். இப்பொழுது மூன்றில் ஒரு பங்கு எண்ணிக்கை இருக்கலாம் என்று சொல்லும்பொழுது, தற்சமயம் ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், இந்த எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பது அவசியமா என்பது பற்றி தான். மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதற்குக் குறைந்து இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. நூற்பங்குக்கு கீழே இருக்கக் கூடாது என்ற விதி இருக்கிறது. ஆனால் நமக்கு இப்பொழுது மேல் சபையில் 50 அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த எண்ணிக்கையை 50-லிருந்து 63-க்கு உயர்த்துவது அவசியமா, இல்லையா என்பதுபற்றி அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய யோசனையை சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயமும் இதிலே கொண்டுவரப்படலாம். கவுன்சில் அவசியமா, இல்லையா என்பது பற்றி பல பேர்களுக்கிடையே அபிப்பிராய பேதமிருக்கிறது. அது வேறு விஷயம். வேண்டாமென்றால், வேண்டாமென்று தீர்மானம் செய்துவிடலாம். ஆனால் கவுன்சில் இருக்கும்பொழுது அதில் போதிய அளவு அங்கத்தினர்கள் இருந்தால்தான், அங்கே நடக்கக் கூடிய விவாதங்கள் நல்ல முறையிலே பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கமுடியும். கவுன்சில் வேண்டாமென்றால் ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு எல்லா அங்கத்தினர்களையும் எடுத்துவிடலாம். கவுன்சில் வேண்டுமென்று இருக்கும்பொழுது அதில் போதிய எண்ணிக்கை அங்கத்தினர்கள் இருந்தால்தான், அதன் மூலம் நடைக்கக்கூடிய எல்லா நன்மைகளையும் பலன்களையும் பெறமுடியும். இதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கவுன்சில் இருப்பதால் என்ன பிரயோசனம், அதனால் வீண் செலவுதான் என்று ஒரு சிலர் நினைக்கலாம்.

11-11
a.m.

இன்றல்ல இந்த அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரு சபைகளும் ஏற்பட்டகாலத்திலிருந்தே இந்த அபிப்பிராயபேதம் நிலவி வருகிறது. ஒரு அரசியல் சட்ட நிபுணர் இந்த இரண்டாவது சபையைப் பற்றி வெகு அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த மேல் சபை கீழ் சபையுடன் ஒத்துப் போவதாய் இருக்குமானால் மேல் சபையின் அவசியம் இல்லாமல் போகிறது. கீழ் சபையுடன் ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டால் சங்கடமான ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். வேறு சில நிபுணர்களின் அபிப்பிராயம் இந்த மேல் சபையினால் பல நன்மைகள் உள்ளன என்பது. நமது ராஜ்யத்திலோ அல்லது நமது தேசத்திலோ மட்டுமல்ல இந்த இரண்டு சபைகள் உள்ளது. வேறு பல தேசங்களிலும், பல அரசியல் சட்ட அமைப்பின் கீழ் இந்த இரண்டு சபைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலும் முக்கியமாக வயது வந்தோர் எல்லோருக்கும் போட்டு உரிமை கொடுத்ததற்குப் பிற்பாடு அதில் போட்டிபோடக்கூடியவர்கள், அர்த்தநாசி போன்றவர்களும் என்னைப் போன்றவர்களும் ஒரு கை பார்த்து விரிவோடாமென்று தேர்தலில் நின்று ஐயிக்கவோ தோற்கவோ ஏற்படுகிறது. அதனால் பரவாயில்லையென்று, நம்மைப் போன்றவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சிலர், பெரிய தொகுதிகளில்போய் தேர்தலுக்கு நின்று வருவதற்குள்ள மனப்பான்மை இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். சட்டங்கள் இயற்றுவதிலும், நிர்வாகம் நடப்பதிலும் அவர்களின் யோசனை அவசியமில்லையென்று சொல்லிவிட்டமுடியாது. இன்று, மேல்சபையை எடுத்துக்கொள்வோமேயானால் இங்குமட்டுமல்ல; மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய மேல் சபையை எடுத்துக்

24th December 1956] [Sri C. Subramaniam]

கொண்டால், ரொம்பவும் அநுபவம் முதிர்ந்தவர்கள், அரசியலில் வெகு நாட்களாக உழைத்து அரசியல் வாழ்க்கையையே தங்கள் வாழ்க்கையாகக் கொண்டவர்கள், நிர்வாகத்துறையில் அனுபவம் பெற்றவர்கள் இவர்களெல்லோரும் அங்கு ஓரளவிற்கு வருவதற்கு இடமளிக்கிறது என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. ஆகையால், இங்கு நடக்கக்கூடிய விஷயங்களையெல்லாம் மறுபடியும் அவர்களிடம் சென்று புனர் விவாதம் செய்து அதிலுள்ள குற்றங்குறைகளை எடுத்துக்கூறக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. பல சட்டங்களை நாம் அவசரம் அவசரமாக செய்ய முற்படுகிறோம். இது அவசர காலமாகும். பிரச்சினைகளும் அவசரமாக எழுகின்றன. ஆதலால், அவசர அவசரமாக சட்டங்களைப் பிரேரேபித்து அவைகளை உடனடியாக சட்டமாக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். அப்படி நாம் சட்டங்கள் நிறைவேற்றமுற்படும்போது இன்னொரு சபை, அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் இருக்கக்கூடிய சபை மூலம் பரிசீலனை செய்து இதில் மாற்றம் ஏதாவது அவசியமா? அப்படியிருந்தால் அவைகள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று நமக்கு ஆலோசனை சொல்லும்போது அது நமது அதிகாரங்களைக் குறைப்பதற்காகாது. அதனால் நமது அதிகாரங்கள் குறைக்கப் படுவதில்லை. அவர்களின் யோசனைகள் நல்லவைகளாக இருந்தால் அதைப் பற்றி ஆலோசித்து நல்ல யோசனைகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள நமக்கு அதிகாரமிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய தில்லை. ஏற்றுக்கொள்ளவும், நிராகரிப்பதற்குமுள்ள அதிகாரம் நம்மிடமேயிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த Council இருக்கின்ற காரணத்தால் நமக்கு பிரதிசூலமோ, கஷ்டநஷ்டமோ ஒன்றுமில்லை. நன்மைகளே அதிகமாக இருக்கிறது என்று காரணத்தினாலே பஸ்டிங்கிலும் இரு சபைகள் இருக்கின்றன. அந்தச் சபை நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால்தான் இந்த எண்ணிக்கையை உயர்த்தவேண்டுமென்ற பிரச்சினை இந்தச் சபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் இருப்போர் வெறுப்போ இல்லாமல் ஆலோசனை சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தன வில், அறுபத்துமூன்றுபேர் இருப்பது சரி என்பதே என் அபிப்பிராயம். அதைத்தான் இந்த சபையின் முன் சமர்ப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Resolution moved—

“This House recommends to the Government of India that the strength of the Madras Legislative Council be raised to 63 and that the numbers to be filled by persons elected by the electorates referred to in sub-clauses (a), (b), (c) (d) and (e) of clause (3) of Article 171 of the Constitution shall be 1, 6, 6, 21 and 9 respectively.”

SRI V. BALAKRISHNAN: உபதலைவர் அவர்களே; நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிறபோது ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய சில வாதங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சரித்திரத்திலே ஜனநாயக முறையிலே இரண்டாவது சபை ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையென்ன? இரண்டாவது சபை ஏற்படவேண்டியதின் அவசியம் என்ன என்று இத்தருணத்தில் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இரண்டாவது சபை ஜனநாயக முறையிலுள்ள எந்தெந்த நாடுகளில் இருக்கின்றன என்றால் “Unitary Form of Government” இருக்கிற நாடுகளில்தான் இருந்து வருகிறது. நம் நாட்டில் இருப்பது Unitary Form of Government அல்ல. நம் தேசத்தில் இருக்கும் Form of Government Federal System ஆகும் பதினெட்டு, பத்தொன்பது ராஜ்யங்களாக பிரிக்கப்பட்டு வயது வந்தோர் வாக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் தேர்தலும் நடந்து வருகிறது. இந்த ராஜ்ய சட்ட சபைகளுக்கு மேல் லோக் சபை இருக்கிறது. அங்கு இன்னொரு ராஜ்ய சபையென்று ஒன்றும் இருக்கிறது. அங்கு, உயரத்தில் இன்னொரு சபையிருப்பதில் ஆட்சேபணியில்லை. நான் சொல்வதென்னவென்றால் நம் ராஜ்யத்தில்

11-17
a.m.

[Sri V. Balakrishnan] [24th December 1956]

அதுவும் இந்த குறுகிய ராஜ்யத்தில் இந்த மேல் சபையிருப்பதினால் மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மையுண்டா? இந்த சபைக்கு ஏதாவது நன்மையுண்டா என்று சீர்தூக்கி பார்க்கவேண்டும். நான், இந்த மேல் சபையினால் மக்களுக்கு ஒரு நன்மையும் இல்லை யென்றே சொல்வேன். அது ஒரு வெள்ளை யானையாய் இருந்து கொண்டு இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஏழைகளின் வரிப்பணத்திலிருந்து ஒன்றரை, இரண்டு லட்சம் ரூபாய் உபரியாய் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர இங்கு இயற்றப்படும் சட்டங்களில் ஒரு பெரிய குற்றங்கூறையெண்ணிப் பிடித்து அதை நிவர்த்தி செய்து மக்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய ஆபத்தை தடுத்ததாகத் இல்லவேயில்லை.

அடுத்தபடி அந்த சபை இருப்பதால் ஜனநாயகம் இங்கு சரியாக நடப்பதற்கு வழியுண்டு என்று சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. தேர்தலில் மக்களிடம் போய் வாங்குங்கே கேட்டுத் தோற்கடிக்கப்பட்டவர்கள்தான் அந்த சபைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். எடுத்த தெற்கெல்லாம் பணமில்லை பணமில்லை யென்று இந்த அரசாங்கம் சொல்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, இந்த சபை நமக்கு அவசியமில்லை, அவசியமில்லாத இதை வைத்துக்கொண்டு என் அதன் மேல் இவ்வளவு பணம் செலவு செய்யப்படவேண்டும். நாம் இங்கு இயற்றும் சட்டங்களுக்கு எல்லாம் கவரனரின் அனுமதி வேண்டும். ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரமும் வேண்டும். நாம் பாஸாக்கும் சட்டங்கள் உடனடியாக அமலிக்கு வரப் போவதில்லை. ஆகவே இவர்களுக்கு மத்தியில் இடையில் இன்னொருவர் எதற்கு. ஆகவே இந்த மேல் சபைக்குவேண்டி இரண்டு மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியதில்லை என்று நான் எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன், அதோடு மேல் சபையில் காரியங்கள் எப்படி நடக்கிறது. இரண்டரை, மூன்று மணிக்கு கூடி ஐந்து மணிக்கு புறப்பட்டுவிடுகிறார்கள் அந்த மூத்தவர்களைக் கூட அங்கு அவர்களுக்கு மாதம் நூற்றைம்பது ரூபாய் சம்பளம் தினம் பண்ணிரண்டரை ரூபாய் படி வேறு ஆக, இரண்டு மூன்று மணி நேரம் அங்கிருந்து விட்டு வெற்றிலை பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு கிளம்பி விடுகிறார்கள். ஆனால் நம் நிலையென்ன. தேர்தல் என்றால் ஒவ்வொரு லீடாகச் சென்று கைகட்டி நின்று அவர்களின் நல்லெண்ணத்தை சம்பந்தித்து வேண்டுமென்று இங்கு வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. சட்டசபை கழிந்து போனாலும் பொது மக்களுக்காக மந்திரிகளைப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது, அதிகாரிகளைப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சிரமம் இல்லாமல் எந்த விதக் கஷ்டமும் இல்லாமல் பொது ஜனப்பிரதிநிதி என்று சொல்லிக் கொள்வதோடு லாபத்தையும் அடைகிறார்கள் மேல் சபை அங்கத்தினர்கள். இம் மேல்சபை மூலம் மக்களின் பணம் அனாவசியமாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது என்பதே என் கருத்து. ஆகவே, 50 பேர் அடங்கிய சபையே வேண்டாமென்று சொல்லும்போது அதை 63-ஆக உயர்த்துவதென்ன அவசியம். மத்திய சர்க்கார் சட்டத்தை திருத்திவிட்டது. அதன் பிரகாரம் இங்கும் உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு இதற்கு பணம் தருகிறார்களா? மற்ற ராஜ்யங்களிலெல்லாம் இன்று எழு ராஜ்யத் தொகுதிகளைக்கொண்டது ஒரு பார்லிமென்ட் தொகுதியாகும். ஆனால் நமது ராஜ்யத்தில் மட்டும் 5 ராஜ்யத் தொகுதிகள்கொண்டது. ஒரு பார்லிமென்ட் தொகுதியாகிறது. ஆகவே, நம்நாட்டில் கீழ்சபை எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தியாக வேண்டும். கீழ் சபையின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தாமல் மேல் சபையின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் என்ன? அதன் மர்மம் என்னவென்பதை மந்திரியவர்கள் விளக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு இன்னும் கூடுதலாக சம்பளம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியம்தான் என்று மந்திரிகள் உட்பட எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அதை செய்து கொடுப்பதற்கு பணம் இல்லை என்று அரசாங்கத்தார் சொல்லுகிறார்கள். இப்போது ஐம்பது பேர்கள் என்றிருப்பதை கூடுதலாக அதாவது அறுபத்திமூன்று ஆக கூட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்போது கூடுதலாக சேர்க்கப்படும் பதிமூன்று பேர்களுக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ஆயிரத்

24th December 1956] [Sri V. Balakrishnan]

தைநாறு ரூபாய் செலவு செய்து வருடம் ஒன்றிற்கு கிட்டத்தட்ட இருபத்
தையாயிரம் ரூபாய் சம்பளமாக செலவு செய்யப்பட்ட வேண்டியிருக்கிறது.
அதேசமயத்தில் சர்வ சதாரணமான கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு பன்னிரண்டு
அணு என்றிருப்பதை கூடுதலாக ஒரு ரூபாய் அல்லது ஒன்றரை ரூபாய்
என்று உயர்த்தவேண்டும் என்று சொன்னால் எங்கனிடம்
பண நெருக்கடியாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால்
மேல்சபையில் மெம்பர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதற்கு மாத்திரம்
எங்கிருந்து பணம் வருகிறது என்று கேட்கிறேன். இப்போது சர்க்கார்
கட்சியிலுள்ளவர்கள் எல்லாம் சம்மதித்தால் மேல் சபையையே எடுத்து
விடலாம். அப்படியிருக்கும்போது அதன் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவது
எதற்காக? அதற்குள்ள அவசியம் என்ன? ரொம்ப அவசியமாக
inevitable evil and necessity என்ன வந்து விட்டது? அவசியம் உண்டானால்
ஐம்பது பேர்களை வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே பதிலுண்டு பேர்கள்
கூடுதலாக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI K. ARANGANATHAN :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மேல்சபையில் கூடுதல் எண்ணிக்கையான அங்கத்தினர் வேண்டும் என்று கொண்டுவந்திருப்பதானது அவசியமானதா என்று நாம் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் நம்முடைய சபையில் நிறைவேறிய பின் மசோதாக்கள் மேல்சபைக்கு போய் அங்கு அனுப்பும் வாய்ந்த அங்கத்தினர்களால் ஆராயப்பட்டு தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஆனால் மேல் சபையில் கொண்டு வரும் மசோதாவை இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு விவாதிக்க இடமில்லாமல் போகிறது. ஆதலால் அங்குள்ள மசோதாக்கள் எல்லாம் இங்கு விவாதிப்பதற்கு சுந்தர்ப்பம் கொடுத்து இங்கும் விவாதிப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். நாம் நிறைவேற்றக்கூடிய காரியங்களை மேலும் கூடுதலாக ஆராய்வதற்கு மேல்சபையில் அறிவு ஆற்றலும் திறமையும் உள்ளவர்கள் கூடுதலாக வேண்டியிருப்பதால் நான் இதை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI N. RATHINA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை நான் ஓரளவு வரவேற்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால் மேல் சபையில் பல் வேறு துறையில் அனுப்பவமுள்ள நிபுணர்களும், அறிவாற்றல் மிகுந்த பலரும் இருந்து விவாதித்த பல் சட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். ஆதலால் அறிவாற்றல் உள்ள இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் அங்கு அவசியம் தான். ஆனால் ஒன்று மாத்திரம் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேல் சபை அங்கத்தினர்களுக்கு காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து ஆட்களை நிறுத்தக்கூடாது, என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை. காங்கிரஸ் மெஜாரிட்டியாக இருந்த ஆட்சி செய்யும் இடத்தில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களே கூடுதலாக மேல்சபையில் இருந்தால் நியாயம் கிடைக்க முடியாது. மேல் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களை அவர்களுக்குள்ள தகுதி, திறமை இவைகளைப் பார்த்து தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். இன்னொன்று, எம்.எல்.ஏ. பதவிக்கு நின்று தோற்று போனவர்களையும் மேல்சபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கக்கூடாது. பெரிய மனுஷன் என்ற காரணத்திற்காக தோற்ற ஆள்களை புழக்கடை வழியாக அங்கே இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பது தான் என் கோரிக்கை. காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களை மேல் சபைக்கு தேர்ந்தெடுத்தால் அவர்களுடைய கருத்துகள் எல்லாம் ஒத்துதான் போகும். மேலாடர் மகான் ஒருவர் கூறினது மாதிரி, எதிர்க்கட்சி பலமாக இருந்தால் தான் ஆட்சி நேர்மையாகவும் நீதியாகவும் நடக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சி தேவை என்று மந்திரி அவர்களே சொன்னார்கள். அப்படியானாலும் இங்கே நிறைவேற்றின் காரியங்கள் அங்கு நிறைவேற்றப்படாமல் போனாலும் இங்கே வந்து நிறைவேற்றத்தான் செய்யும். ஆதலால் எதிர்க்கட்சி கூடுதலாக இருக்கும் என்பதற்காக தயங்கவேண்டிய தில்லை. ஆகவே மேல்சபையில் இப்போது இருக்கும் ஐம்பது அறுபதாக ஆக்கவேண்டுமா என்பதுதான் கேள்வி. இப்போது ஏற்கெனவே சட்ட சபை அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளங்கள் அதிகம்,

[Sri N. Rathina Gounder] [24th December 1956]

இவ்வளவு அவசியமில்லை என்று நாட்டில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கிடையில் கூடுதலாக பதிமூன்று பேர்கள் தேவையில்லை, இப்போது இருக்கும் ஐம்பது பேர்களே போதும் என்பதே என் கருத்து. இந்த ஐம்பது பேர்களை சரியான முறையில் தேர்ந்தெடுத்து மேல்சபையை அமைக்கவேண்டும்.

It must be an election, but it should not be selection என்ற முறையில் அமையவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

11-30
a.m.

*SRI G. GOVINDAN :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின் மீது பேசும்போது இதற்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் காங்கிரஸ்காரர்கள் அங்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடாது. அப்படி இருப்பது அவசியம் இல்லை என்று சொன்னார். காங்கிரஸ்காரர்கள் அவருக்கு விரோதிகள் என்று எண்ணிக் கொண்டு அப்படி சொன்னாரா என்பதைப்பற்றி அவர் குறிப்பிடவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அதிகப்படியான வோட்டுக்கள் வந்து விடுகின்றன, அதனால் அங்கு நியாயம் கிடைப்பதாக இல்லை என்றெல்லாம் சொன்னார். அவர் அப்படிச் சொல்லும்போது அவர்களை விரோதிகள் என்று கருதி அப்படிச் சொன்னாரா என்பது தெரியவில்லை. நாளைக்கு தி.மு.க. வரப்போகிறது. அவர் அந்தக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்தினால் எலக்ஷனில் அப்படிச் சொன்னாரா என்பதும் தெரியவில்லை. அவர் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருப்பதால் எந்த விஷயத்திலும் அவர் காங்கிரஸ்காரர்களை குற்றம் சொல்வதில் தான் இருக்கிறார். அப்படி காங்கிரஸ்காரர்கள் விரோதிகள் என்று கருதினால் அவர் அந்த அரசாங்கம் நடக்கும்போது அங்கத்தினராக இருக்கக்கூடாது. அவருடைய கட்சி வந்த பிறகு அவர் அங்கத்தினராக வந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கலாம். அதையும் நாம் பார்க்கத்தான் போகிறோம். அந்தக் கட்சி தேர்தலில் வரப்போகிறதா இல்லையா என்பது வரப்போகும் தேர்தலில் தெரிந்து வரும். அப்பொழுது யார் மெஜாரிட்டியாக வரப்போகிறார்கள் என்பதும் நன்றாகத் தெரியும். அப்படி அவர் காங்கிரஸ்காரர்கள் வேண்டாம் என்று சொன்னால் அவர்கள் சம்பளம் இல்லாமலும் படி இல்லாமலும் வந்து இங்கு பேசலாம். அதற்கு அவருக்கு தைரியம் இன்னும் வரவில்லை. ஆனால் என்னை போலுள்ள ஊழியர்கள் அப்படி வருவதற்கும் நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். நாங்கள் குறைவான சம்பளம் கொடுத்தாலும் படி இல்லாமல் வரவேண்டும் என்று சொன்னாலும் நாங்கள் வருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் அப்படி இல்லை. இத்துடன் அவர் பேசியதைப்பற்றி சொல்லிவிட்டு இப்பொழுது சபையின் முன்பாக இருக்கும் தீர்மானத்தைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது மேல் சபைக்கு 50 பேர்கள் போதாது சட்ட பூர்வமாக அறுபத்திமூன்று பேர்கள் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது அங்கு அறிவாளிகள் இருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய அறிவை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், அதற்காக அங்கு ஐம்பது என்று இருப்பதை அறுபத்திமூன்று என்று உயர்த்தவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார். இங்குள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட அறிவு இல்லை. இங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களை அங்குள்ளவர்கள் அப்படியே தான் நிறைவேற்றுகிறார்கள். அதனால் அங்கு அதிகப்படியான அங்கத்தினர்கள் இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. மேல் சபையில் அதிகப்படியாக அறுபத்திமூன்று போராகக் கூட்டினால் அதனால் அதிகப்படியான செலவு தான் ஏற்படும். அதனால் அப்படி உயர்த்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எல்லோருக்கும் வோட்டுரிமை ஒன்றுதான். மேல் சபையில் மட்டும் ஏன் பல விதமான வோட்டுரிமைகள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ஜில்லா போர்டு சம்பந்தமாக அங்கத்தினர்கள், பி.ஏ.பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு என்று அங்கத்தினர்கள், மற்றும் நியமனங்கள். இப்படியெல்லாம் அங்கு பல விதமான

24th December 1956] [Sri G. Govindan]

வோட்டுரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இங்கு வருவதாக இருந்தால் ஒரே முறையில் தான் வரமுடியும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மேல் சபை இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்படிப்பட்ட வோட்டுரிமை அங்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் பணக்காரர்களும் வேறு விதமான வர்களும் அங்கு வருவதற்கு வழி ஏற்படுகிறது. பணக்காரர்கள் பணத்தைச் செலவு செய்து விட்டு அங்கு வரக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கு என்னைப்போல் இருக்கின்ற ஊழியர்கள் தான் வரமுடியும். அங்கு ஏழைகள் வரமுடியாது, வோட்டர்களுக்கு ஐம்பது அல்லது நூறு என்று பணம் கொடுத்து வோட்டுகளை வாங்கி அங்கு வருவதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதனால் மேல் சபை இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. அங்கு இப்பொழுது இருக்கும் ஐம்பது என்பதை அறுபத்திமூன்று ஆக உயர்த்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது. மேல் சபை இருப்பதால் எப்படி அறிவு வளர்ச்சி ஏற்படும் என்பது தெரியவில்லை.

அங்கு அறிவாளிகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இங்குள்ள வர்கள் எல்லோரும் அறிவாளிகள் தான். நாம் இங்கு நிறைவேற்றும் தீர்மானங்கள் தான் அங்கு செல்கின்றன. அவைகள் அப்படியே தான் பாஸ் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதனால் மேல் சபை இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. சென்னைக்கு அப்படி இருக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை. ஆனால் வட இந்தியாவில் டில்லியில் இருக்கிறது. அங்கு இருக்க வேண்டியதுதான். அங்கு நூறு பேர்களில் தொண்ணூறுபேர்கள் தான் படிக்காதவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் அப்படியே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் தமிழ் நாடு அப்படி இல்லை எல்லோரும் அறிவாளிகள் தான். இங்குதான் அறிவு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. இங்கு அறிவாளிகள் ஜாஸ்தியாக இருப்பதால் இங்கு மேல் சபை இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். ஏனென்றால் சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் கோவிந்தன் அவர்களே இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார். மேல்சபை இன்றைக்கு அவசியம் இல்லை. அது மட்டும் அல்ல. ஏற்கெனவே இந்தச் சபையில் நாம் ராஜ்ய புனரமைப்பு சம்பந்தமான சட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்கும்போது மேல்சபை தேவை இல்லை என்பதை இங்கு இருக்கக்கூடிய பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் சர்க்கார் மேல்சபை அவசியம் இருக்கவேண்டும் என்று பிடிவாதமாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது நாற்பத்தெட்டு அங்கத்தினர்கள் இருந்தால்தான் என்று அந்தச் சட்டத்தில் நிர்ணயம் செய்தார்கள். அந்தச் சட்டம் இங்கே விவாதிக்கப்பட்டு மேல் சபையிலும் விவாதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றி அதன் பிறகு லோக் சபைக்குச் சென்று அங்கும் நிறைவேற்றப்பட்டு அதன் பிறகு ராஜ்ய சபைக்குச் சென்று அங்கேயும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு மேல் சபை அங்கத்தினர்கள் இரண்டு பேர்கள் அதை எதிர்த்து ஹைகோர்ட்டில் தாவா தொடர்ந்து அங்கும் நாற்பத்தெட்டு பேர்கள் இருந்தால் போதும் என்று தீர்ப்பளித்தார்கள். அதன் பிறகு நாற்பத்தெட்டு என்பது ஐம்பதாக உயர்த்தப்பட்டது. நான்கு சபைகள் விவாதித்து சட்டமாகிய பிறகு அதை மாற்றுவது என்பது சரியல்ல. அதன் பிறகு இப்பொழுது அறுபத்தி மூன்று ஆக உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவே ஐம்பது பேர்கள் என்று இருந்து நாற்பத்தெட்டு ஆக குறைந்தவுடன் யாரை நீக்குவது என்ற பிரச்சனை ஏற்பட்டு அதன் பிறகுதான் அதை ஐம்பது ஆக உயர்த்தினார்கள். கவர்னர் அவர்களே இதை நிர்ணயம் செய்திருக்கலாம். இரண்டு பேரை குறைவுபடுத்தி சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஐம்பது பேர்கள் என்று உயர்த்தியதை அறுபத்தி மூன்று ஆக உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய சட்ட சம்பந்தமான திருத்தம் வந்திருக்கிறது. இந்த அறுபத்தி

[Sri S. Ramalingam] [24th December 1956]

மூன்று என்ற நம்பரை எப்படி எடுத்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. தமிழ் நாட்டில் நாயன்மார்கள் அறுபத்திமூன்று பேர்கள் உண்டு. அதைப் போலவே இவர்களும் அறுபத்திமூன்று பேர்கள் என்று உயர்த்தி அவர்களைப்போல் அலங்காரமாக உட்கார வைத்திருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில்தான் அப்படி உயர்த்துகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. அல்லது இப்போது “கோரம்” இல்லாமல் இருந்து இந்த பதிமூன்று பேர்களாவது வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு “கோரம்” இருக்கும்படியாகச் செய்யலாம் என்பதற்காக இப்படி அறுபத்தி மூன்று ஆக உயர்த்துகிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை.

கீழ் சபை அங்கத்தினர்கள் குறைவாக இருக்கிறது, மற்ற ராஜ்யங்களில் அதிகமாக இருக்கிறது. இங்கும் அப்படி அதிகமாக இருக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் விவாதித்தபோது அதாவது கோரத்தில் இதைவிட அதிகம், ஆந்திராவில் இதை விட அதிகம், அங்கெல்லாம் பார்லிமெண்ட் எழு அங்கத்தினர்களுக்கு ஒருவர் என்ற விகிதாச்சாரப்படி இங்கும் அங்கத்தினர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று விவாதித்தபோது இருநூற்றைந்தி லிருந்து இருநூற்றைம்பத்தேழுக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று விவாதித்தபோது அப்படி அதிகமாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் அங்கத்தினர்களுடைய தொகை போதும். அதிகமானால் அதிகப்படியான யோசனைகள் வரும். ஒவ்வொன்றையும் கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியாது என்று வாதித்தார். ஆனால் இப்பொழுது ஐம்பது என்றிருப்பதை அறுபத்திமூன்று என்று உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அதிகமானால் அவர்களுடைய யோசனைகளையும் நாம் கேட்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார். இது எந்த அளவில் சரி என்பது தெரியவில்லை. சென்ற ஐந்து வருஷ காலமாக இந்த சபையிலிருந்து எத்தனை மசோதாக்கள், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அனுப்பினாலும் அவைகள், ஒன்றைத் தவிர அப்படியே அங்கும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைத் திருப்பி அனுப்பி வைக்க எந்த விதமான முயற்சியும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இவைகளைக் கவனித்தால் மேல் சபை இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று தான் தோன்றுகிறது. நாற்பத்தெட்டு என்பது ஐம்பது ஆயிற்று, இப்பொழுது அதையும் அறுபத்துமூன்றாக உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் அவசியமில்லை.

சமீபத்தில் நாம் தேர்தலை நடத்தப்போகிறோம். அப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, வோட்டு கேட்கப் போதும்போது என்னென்ன காரியங்களைச் செய்தோம் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யப்போகிறோம் என்பதையெல்லாம் நாம் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கும். இதைப்பற்றி அப்பொழுது ஜனங்கள் கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். ஏற்கெனவே நாம் பார்த்தோம், எந்த விதமான சட்டசபை அங்கத்தினரும் தேர்தலில் நின்று ஜெயித்துவர முடியாமல் மேல் சபைக்கு வந்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். வோட்டு வாங்காமல் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் மேல் சபைக்கு கவர்னர் அவர்களுடைய நியமனம் மூலமாக வந்து முதல் அமைச்சராக இருந்து அதிகாரம் செலுத்தியது நாம் எல்லோரும் அறிந்ததே. அதன் பிறகு அவரை காங்கிரஸ் கட்சியே வேண்டாம் என்று சொல்லி அனுப்பியதும் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் பிரதம மந்திரியாகக்கூட இருக்க வேண்டாம் என்று அனுப்பியதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைப் போலவே தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெறாமல் புழக்கடை மூலமாக வந்து அதிகாரம் செலுத்துகிறவர்களையும் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஜனங்கள் யார் தகுதியற்றவர்கள் என்று கருதுகிறார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் மேல் சபைக்கு வருவதற்குத்தான் மேல் சபை சந்தர்ப்பம் அளிக்கிறது.

தற்சமயம் பணம் இல்லை, பல காரியங்களுக்கு பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள் என்று கேட்டால் பண வசதி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கும் பணம் இல்லை என்று

24th December 1956] [Sri S. Ramalingam]

சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்பொழுது மூன்று ரூபாய், இரண்டு ரூபாய், ஐந்து ரூபாய்தான் பஞ்சப்படி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் கேவலமாக இருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு பணம் இல்லை என்று சொல்லும்போது மேல்சபை அங்கத்தினர்களை அதிகமாக்கி அவர்களை உட்கார வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு என்று பணம் கொடுக்கவேண்டுமா என்று கேட்கிறேன். பல காரியங்களுக்குப் பணம் இல்லை என்று சொல்லும்போது இவர்களுக்கு மட்டும் பணம் கொடுப்பதற்கு இருக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இதற்குப் பணம் எங்கே இருக்கிறது? ஆகவே, அங்கு அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணிக் கையை அதிகப்படுத்துவதற்கு அவசியம் இல்லை. இந்தத் தீர்மானத்தை சர்க்கார் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை வோட்டுக்கு விடாமல் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு வரப்போகும் தேர்தலுக்குப் பிறகு வருகிற அரசாங்கம் இது வேண்டுமா, வேண்டாமா; என்பதைக் கவனித்துச் செய்வதற்கு விட்டு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதனால் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும் அப்படியே கைவிட்டுவிடும்படியாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் வெகு திறமையாக தன்னுடைய வாத்தத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும்பொழுது, தேர்தல் சமயத்தில் சொல்லக்கூடிய விஷயங் களையும் சொன்னார்கள். என்.ஜி.ஓ.க்கள், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆகியோருக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலையிலிருக்கும் பொழுது, ஏன் இப்பொழுது அதிகமாக முப்பதாயிரம் ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார். அவருடைய வாத்தத்தை யெல்லாம் கேட்ட பிறகும் கூட, அவர் சொல்லுவது பேரில், இந்தத் தீர்மானம் கைவிடக் கூடியது அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை நிறைவேற்றுவது அவசியமென்றுதான் சொல்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனையை அடுத்த சபைக்கு விட்டு விடலாமென்றும் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக அப்படித் தான் செய்யவேண்டும். ஆனால், ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் இருக்கக்கூடிய மேல் சபையின் எண்ணிக்கையை நிர்ணயிப்பதற்கு 1957 மார்ச்சில் மத்திய சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், அதற்குள்ளாக நமது யோசனையைச் சொல்லவேண்டியது அவசியமாகிறது. இதை ஒத்திப் போடுவதில் பிச்சயோஜனமில்லை. பிற்பாடு அதிகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற யோசனை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியது அல்ல. இப்பொழுதே யோசனை பண்ணி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றியுள்ள வாதப் பிரதிவாதங்களை எல்லாம் இதற்கு முன்பே சொல்லியாகிவிட்டது. இன்னும் பதின்மூன்று அங்கத்தினர்களைப் போடுவதனால் எவ்வளவு செலவாகும் என்று கணக்கும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் வருவதாயிருந்தால் ஒரு வருஷத்திற்கு சுமார் முப்பத்தையாயிரம் ரூபாய் செலவாகும்.

SRI V. BALAKRISHNAN : அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சம்பளத்தையும் சேர்த்தா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆமாம், சம்பளத்தையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். பாதிப் பேர் வந்தால் சுமார் இருபதாயிரம் ரூபாய் செலவாகும். ஆகவே, அதிகமாகச் செலவாகும் என்று சொல்லி இதை எதிர்ப்பது சரியல்ல. மேல்சபை வேண்டுமா, வேண்டாமா, என்பதைப்பற்றி, அவசியமிருந்தால் பின்னால் வருகிற சபை பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்யலாம். அதை வேண்டாம் என்று சொல்லுவதற்கும் கூட, எண்ணிக்கையை அதிகரித்தால், பின்னால் 'என் இவ்வளவு பேர் வரவேண்டும், என் இவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டும்' என்று சொல்லலாமாகையால், அந்த நோக்கிலிருந்து பார்த்தாலும்கூட, எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதுதான் நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri C. Subramaniam] [24th December 1956]

ஆகவே, இப்பொழுது எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதினால் எந்த விதமான ஆட்சேபமும் இருக்க முடியாது. நமக்குள் இருக்கும் அபிப்பிராய பேதங்களை எல்லாம் சொல்லி ஆகிவிட்டது. இந்தத் தீர்மானம் மேல்சபையைப் பற்றியது. நம்முடைய சபையாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மேல்சபையாக இருந்தாலும் சரி, ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிறகு, அந்த முடிவு ஏகோபித்ததாக இருந்தால் நல்லது. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று எல்லா அங்கத்தினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN : மற்ற ராஜ்யங்களில் ஆறு அல்லது ஏழு அசெம்பிளித் தொகுதிகளுக்கு ஒரு பார்லிமெண்டரித் தொகுதி வீதம் இருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தில் மட்டும் ஐந்து அசெம்பிளித் தொகுதிகள் ஒரு பார்லிமெண்டரி தொகுதியாக ஏன் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றி முன்பே விவாதித்து, ஐந்து வீதமிருந்தால் போதுமென்று முடிவு செய்தோம். இதுபற்றி நடந்த விவாதங்களைப்பற்றி பார்த்தால் தெரியும். பழைய எட்டைப் புரட்டிப் பரக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“This House recommends to the Government of India that the strength of the Madras Legislative Council be raised to 63 and that the numbers to be filled by persons elected by the electorate referred to in sub-clauses (a), (b), (c), (d) and (e) of clause (3) of Article 171 of the Constitution shall be 21, 6, 6, 21 and 9 respectively.”

The Resolution was put and carried.

SRI A. RATNAM : This is an important question. I press for division.

The division bell was rung.

DEPUTY SPEAKER : Please close all the doors.

(All the doors were closed.)

DEPUTY SPEAKER : I will put the resolution once again to the vote of the House. The question is—

“This House recommends to the Government of India that the strength of the Madras Legislative Council be raised”

(Sri T. V. Sannasi entered the Chamber and several Members objected to his entry at that stage.)

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member will leave the Chamber.

SRI K. RAJARAM : The hon. Member entered the Chamber in time to take part in the division. He must have entered before the doors were closed.

24th December 1956]

SRI R. V. SWAMINATHAN : How can he enter if the doors were closed? Since he has entered, the doors must have been open at the time of his entry.

DEPUTY SPEAKER : Before I put the resolution to the vote of the House, he should have been in his seat.

SRI S. N. SOMAYAJULU : On a point of Order, Sir, மறுபடியும் தீர்மானத்தை ஒட்டுக்கு விடத்தானே வேண்டும்? ஆகவே, அதுவரையிலும் அங்கத்தினர்கள் சபைக்குள்வர உரிமை இருக்கிறதா, இல்லையா என்று கேட்கிறேன்.

The resolution was again put and carried, the request for division not being pressed.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE PUDUKKOTTAI (SETTLEMENT OF INAMS) SECOND AMENDMENT BILL, 1956.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I beg to introduce the Pudukkottai (Settlement of Inams) Second Amendment Bill^a, 1956, and move—

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

This is a simple Bill which involves a slight change in the phraseology. The word used in the Act is ‘ lands ’. It is reported that a certain inam grant in Pudukkottai covers only a quarry in a land, and that the use of the term ‘ lands ’ will not include a quarry. That is why we want to substitute the words ‘ all such inams ’ for the words ‘ all lands held on inam tenure ’.

Another amendment provides for the publication of settlement particulars.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Pudukkottai (Settlement of Inams) Second Amendment Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

SRI S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, புதுக்கோட்டையில் உள்ள இனம்களை settle செய்து சென்னைில் இருக்கக்கூடிய சில சட்டங்கள் எல்லாம் அதற்கும் செல்லுபடியாகுமென்று சபை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கும் இனம்-ஜமிந்தாரி ஒழிப்புச் சட்டம், Rent Reduction Act, Ryots Protection Act, ஆகிய மூன்று சட்டங்களும், அவைகளுக்கும் செல்லுபடியாகும். இப்பொழுது சர்க்கார் ஒரு எஸ்டேட் மாணேஜரை நியமித்திருக்கிறார்கள். மேலே குறிப்பிட்ட சட்டங்களை எல்லாம் அமுல் நடத்த, Board of Revenue விலிருந்து உத்தரவு வரவில்லை என்ற காரணத்தால், போரீஸ்காரர்களையும், அடியாட்களையும் வைத்து ரயத்துகளை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துகிறார்கள் என்று எனக்கு செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. அங்குள்ள கிராமங்களில் சாகுபடி செய்கிற குடியானவர்களுக்கு Rent Reduction Act கீழ் கிடைக்கவேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்காமல் பழைய பிரகாரமே குத்தகை வாரம் வாங்கிக்கொண்டு வருவதாகவும் எனக்கு செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே ரயத்துகளை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தாமல் பாதுகாப்பதற்கும், Rent Reduction Act பிரகாரம் ரயத்துவாரி கிஸ்தி வசூல் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும்,

^a Published in the Fort St. George Gazette, dated 10th October 1956.

[Sri S. Ramalingam] [24th December 1956]

எல்லா இனங்களையும், இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் சர்க்காரே எடுத்துக்கொண்டு குடியானவர்களுக்கு பட்டாக்கள் வழங்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, Revenue அமைச்சர் சொன்ன விஷயங்களை என்னால் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இனம் நிலங்களில் இருக்கிற நிலத்தை மட்டும் தான் ஏற்கெனவே இயற்றிய சட்டம் குறிப்பிடுகிறது. ஆனால், அந்த நிலத்திலுள்ள கல், பாறை முதலியவற்றை குறிப்பிடவில்லை என்று சொன்னார்கள். அப்படி என்றால் அங்கே இருக்கிற கல், பாறைகள் பொக்கிஷமாகக் கருதப்பட்டு வந்து அவைகளுக்கு என்று தனிக் கட்டணமும் செலுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. எந்த இடத்தில் கல், பாறை இருந்தாலும் கூட அது ராஜ்ய சொத்தாகத்தான் கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்களுக்கு உரிமை கிடையாது. கல், பாறையை உடைத்து விற்க வேண்டுமென்றால், அதற்காக விசேஷக் கட்டணம் செலுத்த அரசாங்கம் விதிக்கும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு நடக்க வேண்டியிருந்தது. புதிய சட்டத்திற்குப் பிறகு எப்படி மாறியிருக்கிறது என்று தெரியாது. கல், பாறையை அரசாங்கச் சொத்தாகச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுவதில் நியாயமிருக்கிறது. ஆகவே அதை ஆதரிக்கிறேன். நண்பர் ராமலிங்கம் அவர்கள் புதுக்கோட்டையிலுள்ள இனம் நிலங்களை யும், தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள இனம் நிலங்களையும் ஒண்ணடி மண்ணடி யாகச் சேர்த்துச் சொன்னார். புதுக்கோட்டையிலுள்ள இனம் நிலங்களில் குடியானவர்களுக்கு குடிக்காணி பாத்தியதை கிடையாது. இரு உரிமையும் நிலச்சுவாந்தாருக்கு உரியது. குடிக்காணி பாத்தியமுள்ள நிலங்களை குடியானவர்களுக்குக் கொடுத்து, மேல்வா பாத்தியதை உள்ள நிலங்களை மேல் வாரதாரருக்குக் கொடுத்து, பட்டா வழங்கப்பட்டு, பக்கத்திலுள்ள அறந்தாங்கி தாலுகாவிலுள்ள கிராமங்களில் நடந்திருக்கிறது. புதுக்கோட்டையிலும் அவ்வாறுதான் செய்யவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களா? இருபது வருஷ காலமாக இருந்து வருகிறது. ரெவின்யூ இலாகாவிடம் சட்ட பூர்வமாக வரிபோட ஆதாரம் இல்லை. அப்படி அவர்கள் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், உள்ளபடியே மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்திருப்பதைப்போல் நஷ்டஈட்டைக் கொடுத்துவிடுவதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை.

11-57 THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் உதவி
a.m. சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த இனம் நிலங்களைப் பற்றி புதுக்கோட்டை தர்பார் செய்த விதிகளெல்லாம் இப்பொழுது இல்லை, எடுப்பட்டுப்போய்விட்டன. இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இருக்கும் சட்டம்தான் அங்கும் அமுலில் இருக்கிறது. ஆகையால், விவசாயிகளை அப்பறப்படுத்துவதெல்லாம் இல்லை. இன்னும் பாதுகாப்பு இருக்கிறது. நிலங்கள் இன்னும் செட்டில்மெண்டு ஆகவில்லை. “செட்டில்மெண்ட்” ஆதிகொண்டிருக்கிறது. அதற்கிடையே என்ன ஒரு சங்கடம் ஏற்பட்டதென்றால், இந்தச் சட்டப் பிரகாரம் “இனம் நிலம்” என்று இருக்கிறது. நிலம் என்று இருந்தால் க்வாரியைக் குறிக்கவில்லை. அதற்காக நிலத்தை விட்டு விட்டு, “இனம்” என்றாலும், “க்வாரியை”க் குறிக்கும் என்று திருத்தம் செய்யப்படுகிறது. இனம் சில க்வாரிக்கு மாத்திரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது ஒன்று தானே தவிர, மற்ற பிரச்சனையெல்லாம் இதிலே எழவில்லை.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி பாதிக்கக் கூடிய “க்வாரிகள்” எத்தனை? எத்தனை இனத்தார்களைப் பாதிக்கிறது என்று மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அதிகம் இல்லை, ஒன்று இரண்டு தான் இருக்கும்.

24th December 1956]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Pudukkottai (Settlement of Inams) Second Amendment Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

The motion was put and carried, and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I move—

“ That the Pudukkottai (Settlement of Inams) Second Amendment Bill, 1956, be passed.”

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Pudukkottai (Settlement of Inams) Second Amendment Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS LAND REVENUE (SURCHARGE) SECOND AMENDMENT BILL, 1956.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Land Revenue (Surcharge) Second Amendment Bill, 1956, and move— noon.

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

The Madras Land Revenue Surcharge Act does not provide for appeals against the orders of the assessing authority. It has been brought to the notice of the Government that there should be provision for filing of appeal. The Government have examined it and consider that such a provision should be made. The Bill fulfils that object.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Land Revenue (Surcharge) Second Amendment Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

*SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : எந்தக் கோர்ட்டில் அப்பீல் நடத்தப்படுகிறதோ, அந்தக் கோர்ட்டுக்கு கட்சிக்காரருக்கு கோர்ட்டு உத்தரவின் நகலைக் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. “கொடுக்கலாம்” என்றால், ஜட்ஜ் தன்னுடைய இஷ்டப் பிரகாரம் கொடுக்கலாம், அல்லது கொடுக்காமலும் நிறுத்திக்கொள்ளலாம். ஆகவே, “கொடுக்கலாம்” என்பதற்குப் பதிலாக “கொடுக்கவேண்டும்” என்று இருக்கவேண்டும். அதாவது

“ The Appellate Officer or authority may, at the conclusion of the appeal communicate the orders passed in the appeal to the assessee and to the officer who made the assessment.”

என்பதிலுள்ள ‘may’ என்ற பதத்திற்குப் பதிலாக ‘shall’ என்று மாற்றிவிட்டால் அப்பீல் செய்துகொண்டவருக்கு செலகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினருக்கு இப்பொழுது கொஞ்சம் மறதி ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஏனென்றால், சட்டத்திலே ‘may’ என்னும் பதம் ‘shall’ என்னும் பதத்தின் அர்த்தத்தைக் குறிக்கும் என்று அவருக்கும் தெரியும். ‘May’ என்ற பதமே இருப்பதால் ஒன்றும் பாதகமில்லை.

[24th December 1956]

* **SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :** ஒரு வார்த்தை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சந்தர்ப்பத்திற்குத் தக்கபடி 'may' என்னும் பதத்திற்கு 'செய்யலாம்' என்றும் செய்யவேண்டும் என்றும் அர்த்தம் உண்டு. ஆனால், 'செய்யவேண்டும்' என்ற அர்த்தம் இங்கே எப்படிப் பொருந்தும்? 'செய்யவேண்டும்' என்ற அர்த்தம் வராது. ஆகையால்தான் 'may' என்பதை 'shall' என்று மாற்ற வேண்டுமென்று நான் யோசனை தெரிவித்தேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the Madras Land Revenue (Surcharge) Second Amendment Bill, 1956, be taken into consideration at once."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 1 and Preamble were separately put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

"That the Madras Land Revenue (Surcharge) Second Amendment Bill, 1956, be passed."

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the Madras Land Revenue (Surcharge) Second Amendment Bill, 1956, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (FOURTH AMENDMENT) BILL, 1956.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill^a, 1956, and move—

"That the Bill be taken into consideration at once."

At present, the sale of bullion and specie is liable to tax, at the single point only, at the rate of one-fourth of one per cent of the turnover. In Mysore there is already a single point tax of one-half of one per cent. In Andhra, the Government have recently amended their Act so as to increase the rate of single-point tax from one-fourth of one per cent to one-half of one per cent. In order to fall in line with the neighbouring States and also with a view to increase the revenues of the State it is proposed to amend the Act as indicated. Sir, I may mention here that the notice of this Bill was given even during the last session but we did not proceed further because at that time the Andhra Government was not having the enhanced rate. We thought we could wait and see how things shaped themselves there. Now since all the neighbouring States such as Mysore and Andhra are having the higher rate I think it is better that we also fall in line with the state of affairs existing in those States.

^a Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary,
dated 15th December 1956.

24th December 1956]

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

SRI S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 12-05 இந்த வரியை உயர்த்த வேண்டுமென்ற யோசனை இப்பொழுது புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்டது அல்ல. ஏற்கெனவே சபைமுன்பாக வந்தது. பிறகு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கும் விடப்பட்டது. இதைப் பற்றி மிகத் தீவிரமாக விவாதம் செய்து, தங்கம், வெள்ளி போன்றவைகளுக்கு ஏற்கெனவே இருந்த வரியை மேலும் உயர்த்தவேண்டாமென்று கைவிடப்பட்டது. ஏற்கெனவே அவர்கள் லைசென்சாகக் கட்டிவந்த தொகையினால் உயர்ந்த வருமானம் வருகிறது. இப்பொழுது வரியை உயர்த்தினால் அவர்களை மிகவும் பாதிக்கும். மைசூர், ஆந்திர ராஜ்யங்களில் இம்மாதிரி செய்திருக்கிறார்கள், ஆகவே நாமும் செய்வோம் என்று சொல்வதில் உயர்த்தாமல் இருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சரவர்கள் கேரள ராஜ்யத்தை ஏன் இது சம்பந்தமாக உதாரணமாகக் கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். ஏற்கெனவே, இது சம்பந்தமாக அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டிய பிறகு, லைசென்ஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தி, வரி உயர்த்தும் யோசனையைக் கைவிட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது மீண்டும் அவர்களுடைய பழைய யோசனைப்படியே நடக்கவேண்டுமென்று இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இப்படிக் கொண்டு வருவது சரியல்ல. ஏனென்றால், கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தை சபை முன்பு சமர்ப்பித்தபோது, இதை இடைக்கால பட்ஜெட்டாகவே சமர்ப்பிக்கிறோம், பின்னால் வேண்டிய வரிகளை உயர்த்துவதோ, மாறுபாடு செய்வதோ தேர்தலுக்குப் பிறகு வரும் புதிய சர்க்கார் அந்தப் போக வேண்டுமென்று செய்வதோ போல் தெரிகிறது. ‘இருந்தும் கெடுத் தான், செத்தும் கெடுத்தான்’ என்று சொல்வது உண்டு. அதைப் போல், இருக்கும்போதும் வரி, போகும்போதும் வரி என்பது ஏன்? இந்த வரி வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதைப் பற்றி சர்ச்சை செய்து, இன்னும் என்ன இனத்திலே வருமானத்தை உயர்த்தமுடியும் என்பதையெல்லாம் புதிய சர்க்காரும் புதிய சட்ட சபையும் யோசித்துக் கொள்ளட்டுமே. ஏன் கடைசி காலத்தில் இந்தப் புதிய வரி போட்டு விட்டுப் போகவேண்டும்? ஆகவே, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றாமல் இப்படியே விட்டு விட்டுப் போகாமாறு சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லிக்கொண்டு விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறபடி இந்த சர்க்கார் புதிதாக வரி ஒன்றும் போடும்போவதில்லை. இந்த வரியானது கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் புதிதாக ஏற்பட்டது அல்ல. ஏனென்றால், இப்படிப்பட்ட வரி போட வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஏற்கெனவே தீர்மானம் செய்திருந்தது. மசோதாவை அப்பொழுதே கொண்டு வரலாமென்றுதான் எண்ணியிருந்தோம். ஆனால், அக்கம்பக்கத்து ராஜ்யங்களில் எப்படிச் செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்துக்கொண்டு செய்யலாமே என்பதில் தாமதமாயிற்று.

இந்த ‘ரேட்டை’ அதிகப்படுத்தும் யோசனை இருக்கும்போதே தங்கம், வெள்ளி நகைகளுக்கு அதிகப்படி வரி போடவேண்டுமென்ற உத்தேசம் இருந்தது. அதைக் கைவிட்டோம். அதைக் கைவிடுவதால், ‘புலியின்’ மேல் அதிகப்படுத்தலாமென்று ஒரு விதமாக வியாபாரிகள் ஒப்புக்கொண்டதன் பேரில், எல்லோருடைய அனுமதியின் பேரில் தான் இந்த மசோதா வருகிறது. ஆகவே, புதிது புதிதாக வரி போடும் வேலை இல்லை.

[24th December 1956]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 1 and Preamble were each **separately** put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Deputy Speaker, Sir, I move—

“ That the Madras General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1956, be passed.”

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Wednesday, the 26th December 1956.

The House then adjourned (12-10 p.m.).

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS